

กาลครั้งหนึ่งแห่งความสุข
Once upon the period of happiness

นางสาว พิรฉันท ยังเกษม

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับปีการศึกษา 2557-2558 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร ทองคา) ประธานกรรมการ

..... กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์) (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..... กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว) (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

..... กรรมการ
(อาจารย์กฤษ งามสม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ชนนิต ศิริจิเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	กาลครั้งหนึ่งแห่งห้วงความสุข
	Once upon the period of happiness
ชื่อ	นางสาว พิรนนท์ ยังเกษม
รหัสนักศึกษา	54020490
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

ความทรงจำเป็นเสมือนเรื่องเล่าในอดีตประจำตัวของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่คอยรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเรื่องราวจะดีหรือไม่ดี ที่มาของเนื้อหาจากความทรงจำเหล่านี้เองเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “กาลครั้งหนึ่งแห่งห้วงความสุข” ซึ่งเกิดจากความทรงจำที่ดีในวัยเด็กความสุข ความสดใส จินตนาการที่บริสุทธิ์ การเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว ซึ่งข้าพเจ้าได้มองเห็นคุณค่าและความงามที่แฝงอยู่ของเรื่องราวต่างๆ เหล่านั้นผ่านวัตถุ พื้นที่ทางความทรงจำ เป็นภาพที่ทับซ้อนกันระหว่างอดีตและปัจจุบัน เป็นภาพประทับใจที่อาจชัดเจนบ้าง เลือนรางบ้าง พล่ามัวบ้าง ก็แล้วแต่การจดจำได้จากประสบการณ์ร่วมนั้นๆ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง พร้อมทั้งญาติ พี่น้อง ที่ให้การสนับสนุน และช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

ศิลปินิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ แสงแก้ว ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหา ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้อำนวยความสะดวกแก่การศึกษา และความสุนทรีย์ทางจิตใจข้าพเจ้าขอมอบความดีเหล่านี้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

พินันท์ ยังเกษม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค-ง
สารบัญภาพประกอบ	จ-ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	10
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1	18
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2	22
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 3	25
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	28
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	33
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	33
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1	35
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1	39
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2	41
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2	45
4.4 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3	47
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุป	53
เอกสารอ้างอิง	54
ภาพผลงานศิลปะ	55
ประวัติผู้เขียน	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพเด็กๆเล่นก่อกองทราย	5
2. ภาพสวนสนุกหรือเครื่องเล่นที่เคยเล่นในวัยเด็ก	6
3. ศิลปิน Toshiko Horiuchi-MacAdam	10
4. ภาพผลงานศิลปิน Crochet Playgrounds	11
5. ภาพผลงานศิลปิน Crochet Playgrounds	12
6. ภาพผลงานศิลปิน Crochet Playgrounds	12
7. ภาพผลงานศิลปิน Crochet Playgrounds	13
8. ศิลปิน เมตตา สุวรรณศรี	14
9. ภาพผลงานศิลปินเส้นใยแห่งความรักของแม่	15
10. ภาพผลงานศิลปินเส้นใยแห่งความรักของแม่	15
11. ภาพผลงานศิลปินเส้นใยแห่งความรักของแม่	16
12. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 1	18
13. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 1	19
14. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 1	19
15. ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 1	20
16. ภาพร่างชิ้นที่ 5 ชุดที่ 1	20
17. ภาพร่างชิ้นที่ 5 (ชุดที่ 1)	21
18. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 2	22
19. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 2	22
20. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 2	23
21. ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 2	23
22. ภาพร่างชิ้นที่ 2 (ชุดที่ 2)	24
23. ภาพร่างชิ้นที่ 1 ชุดที่ 3	25
24. ภาพร่างชิ้นที่ 2 ชุดที่ 3	25
25. ภาพร่างชิ้นที่ 3 ชุดที่ 3	26
26. ภาพร่างชิ้นที่ 4 ชุดที่ 3	26
27. ภาพร่างชิ้นที่ 3 (ชุดที่ 3)	27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. โฟมแผ่นขนาดต่างๆ	28
29. กาวประสานโฟม ยูรีเทน	28
30. เหล็กเส้นขนาด 2 หุน , เหล็กท่อ	28
31. ตู้เชื่อมเหล็ก	28
32. ฝ้ายต่างๆ	29
33. อุปกรณ์การเย็บ เข็ม ,ด้าย ,กรรไกร	29
34. เข็มควัก(สำหรับถัก)	29
35. ไหมพรหมสีต่างๆ	29
36. ปากกาเคมี	29
37. กาวลาเท็กซ์	29
38. โครงสร้างโฟม	30
39. โครงสร้างเหล็ก	30
40. การวางโทนสี	31
41. การถักไหมพรม	31
42. การถักไหมพรม	32
43. การเรียงไหมพรม	32
44. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 เส้น (Lines)	35
45. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 เส้น (Lines)	35
46. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 รูปทรง (Forms)	35
47. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 รูปทรง (Forms)	36
48. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)	36
49. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)	36
50. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 สี (Color)	37
51. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 สี (Color)	37
52. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 สี (Color)	37
53. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)	38
54. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)	38

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
55. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 1 น้ำหนัก (Volume)	38
56. วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชั้นที่ 1	39
57. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 เส้น (Lines)	41
58. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 เส้น (Lines)	41
59. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 รูปทรง (Forms)	41
60. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 รูปทรง (Forms)	42
61. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)	42
62. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)	42
63. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)	43
64. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 สี (Color)	43
65. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 สี (Color)	43
66. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 สี (Color)	44
67. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)	44
68. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 2 น้ำหนัก (Volume)	44
69. วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชั้นที่ 2	45
70. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 เส้น (Lines)	47
71. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 เส้น (Lines)	47
72. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 รูปทรง (Forms)	47
73. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 รูปทรง (Forms)	48
74. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)	48
75. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)	48
76. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)	49
77. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 สี (Color)	49
78. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 สี (Color)	49
79. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)	50
80. วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชั้นที่ 3 น้ำหนัก (Volume)	50
81. วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชั้นที่ 3	51

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
82. ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 1	56
83. ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 2	57
84. ภาพผลงานศิลปะชิ้นที่ 3	58

บทที่ 1

บทนำ

คนเรามักใช้ชีวิตผ่านไปทุกวันโดยที่ไม่ได้สังเกตและไม่เคยตระหนักถึงเวลาที่กำลังผ่านไป ทุกๆอย่างดูเหมือนดำเนินไปอย่างเชื่องช้าเมื่อเราลองนึกย้อนกลับสู่อดีต ปรากฏการณ์ของเวลาเป็นสิ่งที่ไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด เมื่อเราสนทนากันในขณะที่คำพูดของเราจบประโยคลง ณ วินาทีนั้นเหตุการณ์นั้นจะกลายเป็นอดีตทันทีเหลือไว้เพียงแต่ความทรงจำแล้วเหตุการณ์ใหม่หรือประโยคใหม่จะเริ่มขึ้น ปรากฏการณ์ทุกอย่างมีเพียงความเป็นจริงเพียงแค่นี้ปัจจุบันขณะเท่านั้น (มานพ สุวรรณปิณฑะ.2553:1)

ชีวิตคนเรานั้นแข่งขันกับเวลาที่เราไม่สามารถจะเอาชนะได้ และในเวลานั้นมีความทรงจำ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าปิติยินดีที่ธรรมชาติได้สรรค์สร้างให้มนุษย์มีสมองส่วนที่เป็นความทรงจำ ซึ่งสามารถบันทึกเรื่องราวต่างๆได้อย่างหลากหลาย ทั้งในเรื่องที่ดีและเลวร้ายในชีวิต เมื่อกาลเวลากลับคืนตัวเองนานเข้า ความทรงจำเหล่านั้นบางอย่างก็ค่อยๆเลือนหายไป แต่ก็ยังคงมีอยู่บ้างในบางเรื่องราวที่เป็นความประทับใจอย่างมาก หรือกระทั่งเรื่องราวที่เลวร้าย ดังนั้นความทรงจำของคนเราจึงเกิดขึ้นจากประสบการณ์และถูกผนึกอยู่ในความทรงจำที่เราพวกเราพยายามรักษามันไว้อย่างดี

1.1 ความสำคัญของโครงการ

เรื่องราวของความทรงจำนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วผ่านไปอย่างรวดเร็วมาก ในวันเวลาที่กำลังเดินไปอย่างช้าๆ อายุที่ได้มาก็คือวันเวลาของชีวิตที่กำลังหมดไป ดังนั้นความทรงจำย่อมเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การจดจำแม้ว่าจะดีหรือร้ายก็ตาม

นึกย้อนไปตอนเป็นเด็กก็มีเหตุการณ์ต่างๆ มากมายที่สามารถสร้างรอยยิ้มได้เมื่อนึกถึงความสุขที่ได้ไปเที่ยวเล่น ความสนุกสนานและรอยยิ้ม มันเป็นช่วงเวลาที่ย้ำชีพเจ้าต้องการนำเสนอและถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานประติมากรรมร่วมสมัย ผ่านมุมมองของปัจจุบันร่วมกับความคิดสร้างสรรค์ของตัวข้าพเจ้า โดยมุ่งเน้นไปที่การสื่ออารมณ์ที่สนุกสนานร่าเริง ความสดใสและการใช้สีสันที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ รูปทรงต่างๆที่สนใจนำมาประกอบกันแต่แฝงไปด้วยความรู้สึกบางอย่างเพื่อบอกเล่าถึงช่วงเวลาแห่งความสุขที่ผ่านเข้ามาในชีวิตแม้ความสุขเหล่านั้นจะค่อยๆล่องเลยมองจางหายไปบ้างก็ตาม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อให้ได้ผลงานการสร้างสรรค์ทางด้านการศิลปะที่สมบูรณ์นั้น ข้าพเจ้าได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์เป็นหัวข้อต่างๆไว้ดังนี้

1. เพื่อถ่ายทอดทัศนคติของข้าพเจ้า ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมที่ข้าพเจ้าดำรงอยู่ ผ่านการสื่อแสดงออกทางด้านการศิลปะในมุมมองส่วนตัวที่ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องราวชีวิตและความทรงจำที่มีความสุขในวัยเด็กของตัวเอง
2. เพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของชีวิตของแต่ละบุคคลที่เกิดมาและมีชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ให้ได้อย่างคุ้มค่าและมีสติ โดยใช้งานศิลปะของข้าพเจ้าเป็นสื่อกระตุ้นให้นึกถึงสิ่งดีๆ ที่มีอยู่ เพื่อให้ระลึกถึงชีวิตของตนเองให้เดินอยู่บนเส้นทางที่ดี
3. เพื่อให้ระลึกถึงสิ่งต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ให้ความทรงจำจากสิ่งต่างๆ ในอดีตไม่ว่าจะเป็นทั้งความทุกข์และความสุขเป็นเสมือนกำลังใจในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน และรู้สึกถึงคุณค่าของเวลาในชีวิต

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในลักษณะของงาน 3 มิติ โดยใช้เทคนิควิธีการในการสร้างผลงานทางประติมากรรม ด้วยการเย็บผ้า การถักไหมพรมและประดับวัสดุ มาเป็นรูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ และเพื่อให้ได้ผลงานศิลปะ ที่สมบูรณ์แบบครบถ้วน ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุด ข้าพเจ้าจึงกำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ผลงานไว้ดังนี้

1. บอกเล่าถึงช่วงเวลาของชีวิต ความชอบหรือความประทับใจในเรื่องราวต่างๆ ที่อยู่ในความทรงจำของตัวเอง
2. ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยนำรูปแบบของงานศิลปะแบบ soft sculpture
3. ผลงานทั้งหมดมีความหมายที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกันทั้งเนื้อเรื่องและตัวงานตามมุมมองของตัวเอง

จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น

- 4.1 ขนาด 130x150x140 เซนติเมตร
- 4.2 ขนาด 150x230x70 เซนติเมตร
- 4.3 ขนาด 70x110x140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

พื้นที่ในความทรงจำของเรานั้นย่อมมีทั้งเรื่องราวที่น่าจดจำทั้งความสุขและความทุกข์ซึ่งแตกต่างกันไป วัตถุสิ่งของ เรื่องราวต่างๆ หรือช่วงเวลาที่เราเคยได้ให้ความสำคัญ มีความหมายกับเรา แม้ในบางครั้งเราอาจจะลืมเลือนไปบ้างด้วยการกลืนกินของเวลา แต่เวลาก็ไม่สามารถกลืนกินความทรงจำทั้งหมดของเราได้

“...ขอพื้นที่เล็กๆ ให้ยังเป็นเด็กอยู่ได้ไหม
ในวันหนึ่งเท่าไร ก็ไม่เปลี่ยนไปได้หรือเปล่า
ให้ความสดใส ยังอยู่กับเรา อย่าให้ใครเขามาแย่งไป
แค่เพียงอยาก ขอพื้นที่เล็กๆ นี่ยังเป็นเด็กไปนานๆ
ให้เรายังได้ฝัน ให้เรายังยิ้มได้
โลกแห่งความจริง มันจะดีหรือร้าย
เก็บความเป็นเด็กในหัวใจ เอาไว้...”

จากเนื้อเพลง “พื้นที่เล็กๆ” ของศิลปิน บอย ตรีชัย ภูมิรัตน์ ด้วยเนื้อหาที่เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนในการถ่ายทอดความรู้สึกในใจเล็กๆ ของผู้ฟัง คงไม่มีใครกล้าปฏิเสธว่าตัวเองก็เคยมีความคิดอยากกลับไปเป็นเด็กอีกครั้งหนึ่ง อาจจะด้วยเหตุผลหลายๆ อย่าง อาจจะมีบางครั้งที่ประทับใจที่สุดที่อยากกลับไปสัมผัสอีกครั้ง อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่อยากกลับไปแก้ไข หรือแม้กระทั่งการที่ไม่มีความสุขกับชีวิตในตอนนี้

เริ่มตั้งแต่จำความได้ การหัดเดิน โดยมีพ่อแม่คอยลุ้นอยู่ข้างๆ ตอนนั้นยังตัวเล็กๆ กำลังน่ารักน่าเอ็นดู การไปโรงเรียนครั้งแรก ร้องไห้แงแงไม่ยอมแยกจากพ่อแม่ หรือการทะเลาะกับเพื่อนด้วยเรื่องที่คิดย้อนกลับไปทีไรก็อดหัวเราะไม่ได้สักที ทุกๆ วันมีสิ่งที่รอคอยอยู่หลังเลิกเรียน คือการไปวิ่งเล่นกับเพื่อน การทานขนมหน้าโรงเรียน การต้องจากลากับเพื่อนสมัยประถมหลังจากจบ ป.6 ซึ่งเป็นการจากลาครั้งแรกที่มันดูเศร้ามากต้องแยกกับเพื่อนที่ผูกพันกันมา ซึ่งเพื่อนอีกหลายๆ คนก็ไม่มีโอกาสได้พบกันอีกจนวันนี้ เมื่อถึงชีวิตช่วง ม.ปลาย ที่หลายๆ คนรู้สึกว่า เป็นช่วงที่สนุกและศึกษาคะนองที่สุดของวัยรุ่น ได้มีโอกาสลองทำอะไรต่างๆ มากมาย ทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ บางครั้งก็เหนื่อยแทบขาดใจ แต่ก็เป็นการประทับใจที่ไม่รู้ลืม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชีวิตในตอนนี้อาจต่างกับที่ผ่านมาโดยสิ้นเชิง เป็นการเริ่มต้นการเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัว มีความรับผิดชอบอยู่ข้างๆกาย ชีวิตที่เคยมีอิสระ ไปไหนมาไหนก็ได้ แต่ตอนนี้ไม่มีอีกแล้ว เพื่อนๆก็เริ่มห่างกันไป ตามแต่เส้นทางของตัวเอง ตามแต่ความฝันของแต่ละคน ชีวิตที่คุ้นเคยกับการอยู่ร่วมกับคนวัยเดียวกัน ก็เริ่มเปลี่ยนเป็นการอยู่ร่วมกับคนต่างวัย รวมไปถึงพ่อและแม่ที่คอยมองเรา ในขณะที่ท่าน ไปสู่วัยตามกาลและเวลา

“...การเป็นผู้ใหญ่ มันไม่ง่ายเลย
มันไม่คุ้น ไม่เคย ยิ่งคิดยิ่งเหนื่อยใจ
ไม่มีเวลาเหลือ ว่างังไว้คิดถึงใคร
โตแล้ว ต้องทำอะไร...”

แต่ถึงอย่างไร ชีวิตก็ยังคงดำเนินต่อไป ไม่มีใครสามารถย้อนเวลากลับไปได้ อาจมีบางคราวที่หยิบเอารูปใบเก่า หนังสือรุ่นมาพลิกดู เพื่อนึกถึงอดีตเป็นบางคราว แต่คงไม่ใช่ยึดติดกับมันจนตัวเราไม่ก้าวไปไหน ตราบใดที่เรายังมีลมหายใจอยู่ ขอให้ใช้เวลาในปัจจุบันให้คุ้มค่าที่สุด เพื่อว่าวันหนึ่งเราจะมองย้อนกลับมาด้วยความรู้สึกภูมิใจที่สุด

“อดีตคือภาพพจน์ อนาคตคือความฝัน ปัจจุบันคือความจริง” คำพูดนี้ได้ยินมาตั้งแต่เด็กๆ และก็ยังคงเห็นด้วยกับมันตลอดมา อย่าลืมความฝันที่เคยมีไว้ในวัยเด็ก อย่าทิ้งจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ไปพร้อมกับวัยของตัวเอง

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณสำหรับเพลง พื้นที่เล็กๆ ที่ทำให้หลายๆคนได้มีโอกาสนึกถึง “เด็กน้อย” คนหนึ่งที่ถูกลืมมานานแสนนาน

ภาพประกอบที่ 1 : ภาพเด็กๆเล่นก่อกองทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

<http://th.theasianparent.com/>

ภาพความทรงจำนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในตัวของเรา คอยบอกเล่าสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมาแล้วในชีวิต การพบเจอสิ่งต่างๆ ความสุข จินตนาการล้วนแล้วแต่มีค่าแก่ความทรงจำ ทั้งสิ่งที่เลวร้ายก็ดี สวยงามก็ดี จากธรรมชาติ จากสังคมความเป็นอยู่ การเลี้ยงดูและปลูกฝัง ล้วนสร้างความผูกพันทางความรู้สึกแก่ชีวิตคนเราไม่มากนักน้อย เช่น การเล่นกับเพื่อน การเล่นกับของเล่น การจินตนาการที่ไร้ขอบเขต เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เรามีความผูกพันทางจิตใจกับโลกในแง่มุมต่างๆ ทำให้เรามีทั้งความสุข ความเศร้าได้ตลอดเวลา เนื่องด้วยสิ่งนี้เองข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวของช่วงเวลาในวัยเด็กมาเป็นเรื่องราวที่จะบอกเล่าสิ่งดีๆ เหล่านั้นได้ผ่านมาในช่วงชีวิตของเรา เมื่อเราพบเจอกับเรื่องที่ย่ำแย่หรือเกิดความทุกข์ใจ ก็ขอให้นึกถึงสิ่งดีๆ ความร่าเริงความสดใสในวัยเด็ก เพื่อให้กำลังใจกับตัวเองที่จะสามารถผ่านอุปสรรคต่างๆ และมีความสุขกับชีวิตให้เต็มที่อยู่เสมอเพราะอย่างไรวันนี้ก็ได้เป็นอดีตที่น่าจดจำในอนาคตเช่นเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 2 : ภาพสวนสนุกหรือเครื่องเล่นที่เคยเล่นในวัยเด็ก

<http://www.ilovetogo.com/Article/115/4144/>

ความหมายของความจำ ความจำเป็นที่ที่บุคคลใช้เก็บรักษาข้อมูลความรู้ต่างๆ ที่เขาได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก (Flavell, Miller, & Miller, 2001) ซึ่งส่งผลให้บุคคลสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต เข้าใจสิ่งต่างๆ ในปัจจุบัน และคาดการณ์ไปยังอนาคตได้ (Baddeley, 1999; Galotti, 2008)

กระบวนการความจำของมนุษย์ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. กระบวนการใส่รหัสข้อมูล (Encoding) เป็นกระบวนการประมวล และให้ความหมายกับสิ่งที่รับรู้ เพื่อที่จะสร้างตัวแทนของสิ่งนั้น ขึ้นมาเก็บไว้ใน ระบบความจำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระบวนการเก็บจำ (Storage) เป็นกระบวนการเก็บรักษาตัวแทนของ ข้อมูลที่ได้รับมาให้อยู่ในหน่วยความจำ

3. กระบวนการนำข้อมูลออกมาจากระบบการจำ (Retrieval) เป็นการดึงข้อมูล ที่ถูกใส่รหัสและเก็บอยู่ในหน่วยความจำออกมาใช้

ธรรมชาติของความจำมนุษย์ หากได้ลองอ่านหนังสือ หรือบทความรวมถึง งานวิจัยที่ได้ ทำการศึกษาเกี่ยวกับความจำของมนุษย์แล้ว จะเห็นว่า ธรรมชาติของความจำมนุษย์ที่พบได้ทั่วไป มักครอบคลุมรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความจำของมนุษย์มีการทำงานตลอดเวลา โดยปกติแล้ว ในการรับรู้และเข้าใจสิ่งเร้า ที่ผ่านระบบรับสัมผัส เข้ามานั้น บุคคลจะตีความสิ่งเร้าและสร้างตัวแทน ของสิ่งเร้าขึ้นมาในสมอง โดยอาศัยข้อมูลที่เก็บไว้ในความจำ อย่างน้อยก็ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อที่จะให้บุคคลทำการดึงข้อมูลต่างๆ ที่เก็บบันทึกไว้ขึ้นมา รวมกับข้อมูลจากการรับสัมผัส และประมวลข้อมูลทั้งหมดเข้าด้วยกัน เพื่อจะรับรู้สิ่งเร้านั้นๆ เมื่อระบบรับสัมผัสของเราทำงานตลอด ความจำของมนุษย์จึงทำงานตลอดเวลา และมีการปรับข้อมูลในหน่วยความจำอยู่เสมอตามข้อมูลที่ได้รับรู้ (Baddeley, 1999) โดยPiaget (as cited in Flavell et al., 2001) ได้กล่าวถึงการปรับทางปัญญา (Adaptation) ให้เข้ากันกับสิ่งแวดล้อมที่ซับซ้อนมนุษย์ ไว้ว่า มนุษย์มีการจัดการกับข้อมูลผ่าน กระบวนการ 2 กระบวนการ ได้แก่ การดูดซึมเข้าสู่โครงสร้างทางปัญญา (Assimilation) และ การปรับโครงสร้างทางปัญญา (Accommodation)

ความจำของมนุษย์มีขีดจำกัด

ความจำของมนุษย์มีขีดจำกัด คนเราไม่สามารถเก็บจำทุกอย่างที่รับรู้เข้ามาได้ และมีหลายงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงขีดจำกัดของความจำมนุษย์ งานวิจัยคลาสสิกงานหนึ่ง คือการศึกษาของ George Miller (1956) ที่ได้เขียนบทความทางวิชาการเรื่อง The Magical number seven, plus or minus two: Some limits on our capacity for processing information และเสนอว่า มนุษย์เราสามารถเก็บจำข้อมูลในความจำระยะสั้น ได้เพียง 5 – 9 Chunk เท่านั้น โดย Chunk ในที่นี้คือ หน่วยพื้นฐานของความจำระยะสั้น ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูลเดี่ยวๆ หรือเป็นกลุ่มของข้อมูลก็ได้ ซึ่งหากจัดให้ Chunk เป็นกลุ่มของข้อมูล บุคคลก็มีแนวโน้มจดจำข้อมูลได้มากขึ้น แต่บุคคลก็ยังไม่สามารถให้จดจำสิ่งเร้าที่ผ่านเข้าสู่ระบบรับสัมผัสทั้งหมดได้ (Matlin, 2009)

ความจำของมนุษย์ในบางครั้ง ก็ไม่คงทนถาวร การจะรู้ว่ามนุษย์เราสามารถจำอะไรได้บ้างนั้น ดูได้จากข้อมูล หรือตัวแทนที่บุคคลนำกลับมาจาก ระบบการจำ แม้ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลขึ้นมาใหม่อีกครั้ง หากมีข้อมูลใดที่บุคคลไม่สามารถนำกลับมาได้ บุคคลดังกล่าวได้แสดงให้เห็นถึงการลืม (forgetting) และการลืมนี้เอง คือสิ่งที่บ่งบอกว่า ความจำของมนุษย์จึงไม่คงทนถาวร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Matlin, 2009) Baddeley (1999) กล่าวว่า บุคคลแรกที่ทำ การศึกษาเรื่อง การลืมอย่างเป็นระบบ คือ Hermann Ebbinghaus ในช่วงทศวรรษที่ 1880 Ebbinghaus เห็นว่ามี ทฤษฎีเกี่ยวกับความจำเกิดขึ้นมากมาย แต่ไม่แน่ใจว่าทฤษฎีใดสามารถอธิบายความจำได้ดีที่สุดจึงได้ทำการทดสอบการจำของตนเองโดยสร้างเครื่องมือซึ่งมีลักษณะเป็นพยางค์ที่ไร้ความหมาย (nonsense syllables) ให้เขาทำการเรียนรู้และจดบันทึกอย่างระมัดระวังเขาพบว่า หากเขามีจำนวนครั้งของการทบทวน รายการของพยางค์ที่ไร้ความหมาย ในวันแรกของการเรียนรู้มากขึ้น เวลาที่เขาทำการเรียนรู้ซ้ำในวันที่สองจะลดลง และเขายังพบอีกว่า ในการเรียนรู้รายการพยางค์ที่ไร้ความหมายของเขา จะมีการลืมเกิดขึ้นโดยข้อมูลจะหายไปจากระบบความจำอย่างรวดเร็ว ในช่วงต้นของระยะเวลาการเก็บจำ แต่การหายไปของข้อมูลจะลดลงเรื่อยๆ ตามระยะเวลาการเก็บจำที่เพิ่มขึ้น จนถึงระดับหนึ่ง และจะค่อนข้างคงที่ หลังจากการศึกษาของ Ebbinghaus ไปอีกหลายสิบปี ก็มีงานวิจัยคลาสสิก ที่สนับสนุนผลการศึกษาของเขา ในช่วงปี 1958 – 1959 การศึกษาของ Brown นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ และ Peterson & Peterson นักจิตวิทยา ชาวอเมริกา แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่อยู่ในระบบความจำน้อยกว่า 1 นาที โดยไม่ได้รับการทบทวนนั้น มักจะถูกลืม โดยความจำจะหายไปประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ภายในระยะเวลาเพียง 5 วินาทีเท่านั้น การศึกษาโดยใช้เทคนิคของ Brown/Peterson and Peterson ชี้ให้เห็นถึง ความไม่คงทนของความจำ สำหรับข้อมูลที่เข้ามาเพียงไม่กี่วินาที แต่ก็ยังมีการทบทวนการจำในรูปแบบอื่น ที่แสดงให้เห็นว่าความจำของมนุษย์ไม่คงทนเช่นกัน (Matlin, 2009)

ความจำของมนุษย์โดยส่วนใหญ่มักจะถูกต้อง แต่ไม่เสมอไป โดยส่วนใหญ่แล้ว ความจำของมนุษย์มักจะเก็บจำข้อมูลที่ถูกต้อง แต่บางครั้งเราก็ได้แสดง ความจำที่ผิดพลาดออกมาบ้าง ซึ่งมีงานวิจัยจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลที่อยู่ในรอยความจำของมนุษย์นั้น แตกต่างไปจากข้อมูลของสิ่งเร้า ที่เกิดขึ้นจริง เช่นในการศึกษาคลาสสิกของ Bartlett (1932) ที่ให้ผู้รับการทดลองชาวอังกฤษ อ่านตำนานพื้นบ้าน ของชาวอินเดียแดงเรื่อง the war of the ghost เขาพบว่า ผู้รับการทดลองมีการละเลยรายละเอียด บางอย่าง หรือเปลี่ยนคุณลักษณะ ของสิ่งของบางอย่าง ให้กลายเป็นสิ่งที่พวกเขาคุ้นเคย มากขึ้น นอกจากนี้ เขายังพบว่าผู้รับการทดลองมีการบิดเบือน รายละเอียดของตำนานให้เข้ากับ ความรู้หรือภูมิหลังของตนมากขึ้น และสิ่งที่บิดเบือนนี้ มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากในการระลึกครั้งต่อๆ ไป ซึ่ง Bartlett (1932) ได้อธิบายผลการทดลองของเขาว่า ผู้รับการทดลองได้ใช้สกีมาของตน ในการสร้างความจำขึ้นมา ซึ่งสกีมาของแต่ละบุคคลจะได้รับผ่านประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิตที่ถูกจัดเก็บไว้ ดังนั้น หากเรื่องราวที่เขาได้อ่าน ไปตรงกับ สกีมาใดที่เขาถืออยู่ เขาก็จะคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปตามสกีมานั้น ทำให้เกิดการบิดเบือนเนื้อหาไปตามสกีมานั้นๆ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีก มากมายที่แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ใช้ประสบการณ์ความรู้ต่างๆ ที่เก็บไว้ในความทรงจำในการตีความและเก็บจำข้อมูล (เช่นการศึกษาของ ฌ็องฌักส์ ริวิวัฒน์ (2553), Dewherst, Holmes, & Swannell (2008), Erskine, Markham, & Howie (2002) เป็นต้น) ทำให้มนุษย์ไม่ได้บันทึกข้อมูลทุกอย่าง ตามข้อมูล ที่เกิดขึ้นจริง แต่เป็นการบันทึกข้อมูลที่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

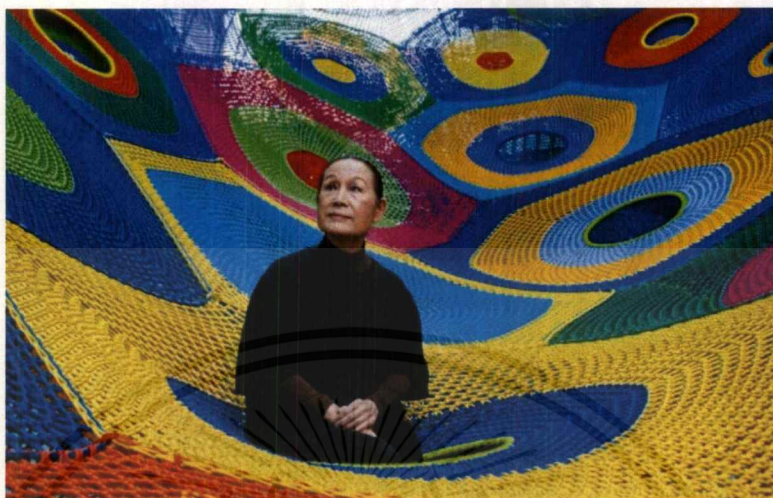
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างขึ้น ผ่านกระบวนการสร้างข้อมูลขึ้นในความจำ (constructive process) และบุคคลก็ไม่ได้นำข้อมูลออกมาจากรอยความจำเสมือนการจำลองประสบการณ์นั้นขึ้นมาใหม่ แต่เป็นการนำข้อมูลที่เรียกขึ้นมาจาก รอยความจำได้มาสร้างข้อมูลขึ้นอีกครั้ง เพื่อให้กลางเป็นข้อมูล ที่สมบูรณ์และเข้าใจได้ ดังนั้นเมื่อเวลาผ่านไปหรือเมื่อมีการรับข้อมูลมาใหม่ ข้อมูลในรอยความจำอาจแตกต่างไปจากเดิมมากขึ้น ผ่านกระบวนการสร้าง ข้อมูลขึ้นมาอีกครั้ง (reconstructive process) (Alba & Hasher, 1993; Bartlett, 1932; Flavell, et. al., 2001; Lieberman, 2004; Schacter, 1999) ดังนั้นข้อมูลที่มีอยู่ในความจำของมนุษย์นั้น จึงอาจไม่ใช่ข้อมูลที่ถูกต้องตามเหตุการณ์จริง โดยที่บุคคลนั้นไม่รู้ตัวว่าตนเองได้บันทึกข้อมูลที่ผิดพลาดไว้ และแสดงความจำที่ผิดพลาดออกมา

กล่าวโดยสรุป ธรรมชาติความจำของมนุษย์จะกล่าวไปในทำนองเดียวกันว่า ความจำของมนุษย์จะมีความทำงานอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน เพื่อทำความเข้าใจข้อมูล หรือการปรับโครงสร้างของความรู้ที่มีอยู่ในความจำตามรายละเอียดของข้อมูลที่ได้รับรู้ นอกจากนี้ งานวิจัยมักจะแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการจำของมนุษย์มีขีดจำกัด มากบ้าง น้อยบ้าง แตกต่างกันไป และบางครั้ง มนุษย์ก็มีการลืม ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความจำของมนุษย์ ไม่ได้คงทนถาวรเสียทุกครั้งไป อย่างไรก็ดี ส่วนใหญ่แล้วความจำของมนุษย์มักจะถูกต้อง หากมีความผิดพลาดเกิดขึ้น ก็ผิดพลาดอย่างเป็นระบบ จนบางครั้งบุคคลดังกล่าวยังไม่ทันรู้ตัวด้วยซ้ำว่า ตัวเองได้จำพลาดไป (ณัฐสารีย์ ศิริวิวัฒน์ (2553).ผลของการกระทำที่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่เกี่ยวข้องกับบท และ ระยะเวลาในการเก็บจำ ต่อความจำเหตุการณ์ที่มีบทเป็นพื้นฐานของเด็กอายุ 6-8 ปี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

1. Toshiko Horiuchi-MacAdam

ภาพประกอบที่ 3 : ศิลปิน Toshiko Horiuchi-MacAdam

Toshiko Horiuchi-MacAdam ศิลปินชาวญี่ปุ่น สร้างงานศิลปะขนาดใหญ่นี้ขึ้นมาเพื่อให้เด็กๆ ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมภายในงาน หรือถ้าคุณเป็นผู้ใหญ่ใจดีอยากจะได้เล่น ก็ไม่ว่ากัน ทั้งหมดทำจากเส้นไหมด้วยวิธีการที่เราเรียกว่านิตติ้ง (Knitting) และ โครเชต์ (Crochet) ด้วยฝีมือของเธอ และทีมที่ตั้งใจประดิษฐ์สิ่งนี้ขึ้นมา ออกมาเป็นทั้งรูปแบบของม่านสีสดใสดาขยับ และเส้นใยที่ถักทอหน้าตาคล้ายรังนกให้คนสามารถเข้าไปหย่อนตัวลงได้

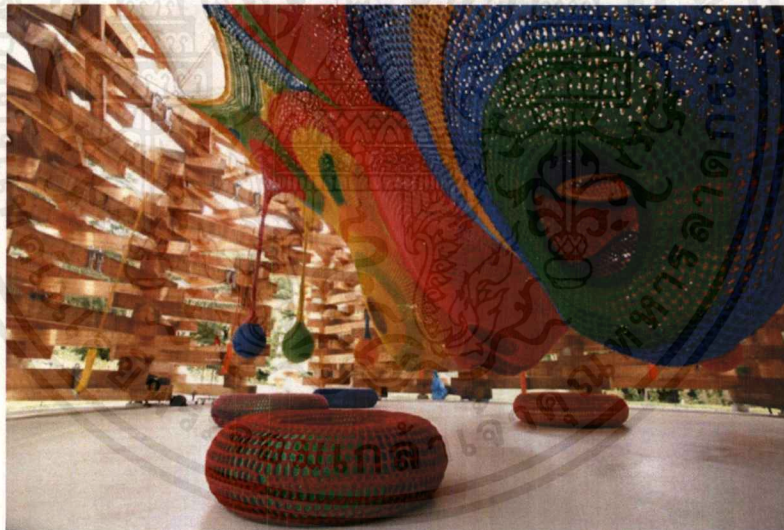
จากความสามารถพิเศษของเธอเองที่กล่าวไว้ว่าเธอนั้นเก่งทางด้านเรื่องการสร้างงานศิลปะขนาดใหญ่จากเส้นใย ซึ่งไม่ผิดเลย เพราะจากภาพที่เราเห็นอยู่นี้ ก็ไม่สามารถปฏิเสธความสามารถของเธอที่กล่าวมาได้ ที่สำคัญคือใหญ่ และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมได้ด้วย เด็กๆ ทั้งหลายที่มาเที่ยวที่งาน Hakone Open Air Museum ณ เมือง Hakone ประเทศญี่ปุ่น จึงได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลินไปกับงานศิลปะชิ้นนี้ และได้รับเสียงตอบรับที่ดีอย่างท่วมท้นกันเลยทีเดียว

จุดเริ่มต้น และแรงบันดาลใจของงานชิ้นนี้ เกิดจากความบังเอิญอย่างแท้จริง เมื่อเธอกำลังจัดแสดงผลงานที่ชื่อว่า ‘Multiple Hammock No. 1’ มีเด็ก 2 คน เดินเข้ามาและถามเธอว่า ขอหนูเล่นบนนี้ได้ไหม โดยไม่ได้ตระหนักว่า นี่เป็นการแสดงผลงานศิลปะ ที่ผู้ชมได้เพียงแต่มองและชื่นชม คิมค่ากับความงามของผลงานเท่านั้น ไม่สามารถแม้แต่จะจับต้อง “เด็กพวกนี้หาเรื่องยุ่งเสียแล้ว” แรกๆเธอก็รู้สึกหงุดหงิดและหัวเสียที่เห็นเด็กๆปีนขึ้นไปบนประติมากรรมแสนรักของเธอ แต่ทันใดนั้นเธอก็มองเห็นความงดงามที่เกิดขึ้นบนผลงานของเธอ มันมีชีวิต เด็กๆทำให้เส้นใยของผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือชีวิตชีวาขึ้นมาทันที เมื่อมันถูกแกว่งไกว หรือ ยึดช่วย จากร่างเล็กๆของเด็กทั้งสอง เกิดเป็นรูปฟอร์มที่ไม่ได้คาดคิด มีเสียงหัวเราะของเด็กๆที่เกิดจากความสุขที่ได้ค้นพบที่เล่นใหม่ กลายเป็นงานศิลปะที่มีชีวิตขึ้นมาทันที

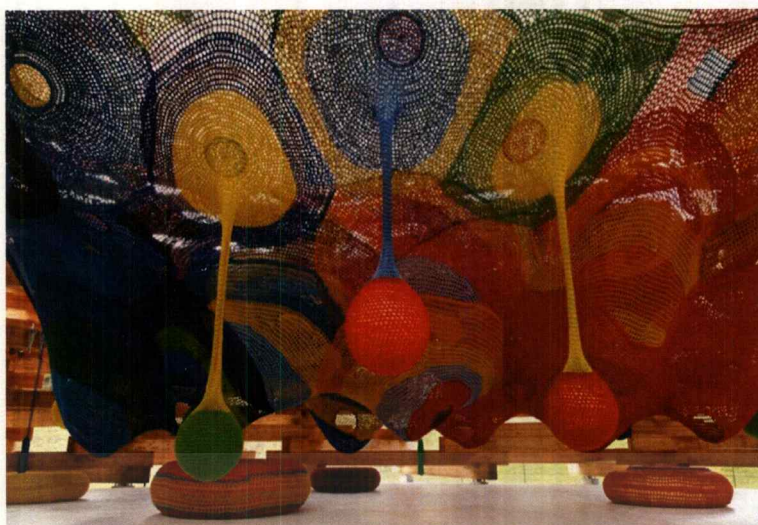
จากจุดนี้เอง เธอจึงได้เริ่มต้นงานชิ้นนี้ขึ้น โดยย้ายออกจากแกลลอรี่ที่แสดงงานมาในบริเวณด้านนอก และเริ่มต้นงานสนามเด็กเล่นจากการถักโครเชต์ขึ้น ตาข่ายสีรุ้งถูกสร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของทีมวิศวกร โครงสร้างของ TIS & Partners และสถาปนิก landscape หลายคนจาก Takano Landscape Planning ใช้เวลาในการวางแผน จัดสร้าง และตรวจสอบความแข็งแรงของมันถึง 3 ปี กว่าที่จะเปิดให้เด็กๆเข้าไปเล่นกันได้กลางปี 2000 ต้องคำนวณกันอย่างละเอียดว่าโครงสร้างจะรับน้ำหนักได้อย่างไร และเส้นไหมพรม แต่ละเส้นจะรับน้ำหนักได้มากน้อยแค่ไหน นอกจากนี้ Toshiko เองก็ต้องใช้เวลาในการถักโครเชต์ทุกวันวันละ 10 ชม. โดยส่วนใหญ่ต้องนั่งคุกเข่าถัก นับเป็นงานที่ต้องอาศัยความอดทนาคู่เลยทีเดียว

ภาพประกอบที่ 4 : Crochet Playgrounds

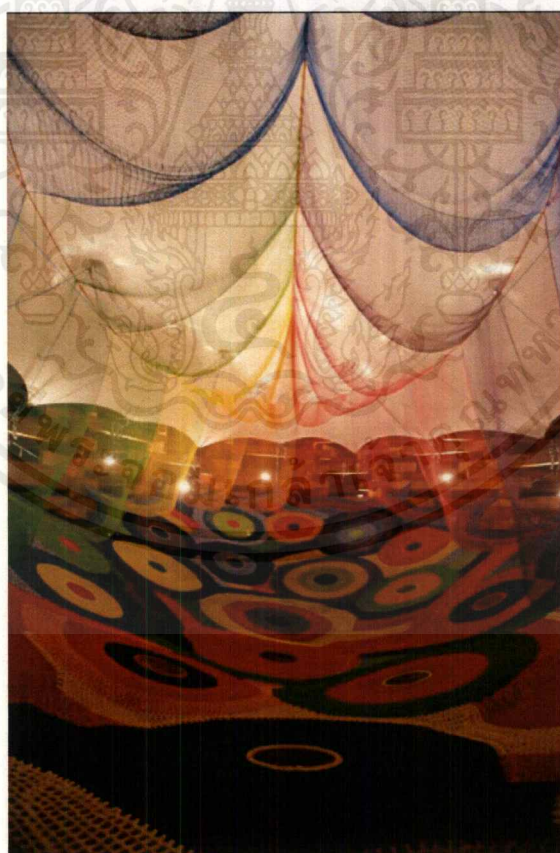
<http://www.portfolios.net/profiles/blogs/2988839:BlogPost:2543265>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 5 : Crochet Playgrounds

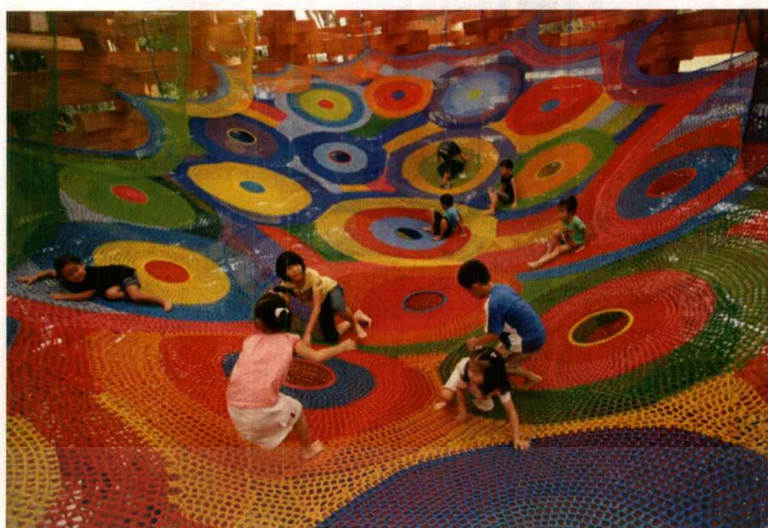
<http://www.portfolios.net/profiles/blogs/2988839:BlogPost:2543265>

ภาพประกอบที่ 6 : Crochet Playgrounds

<http://www.portfolios.net/profiles/blogs/2988839:BlogPost:2543265>

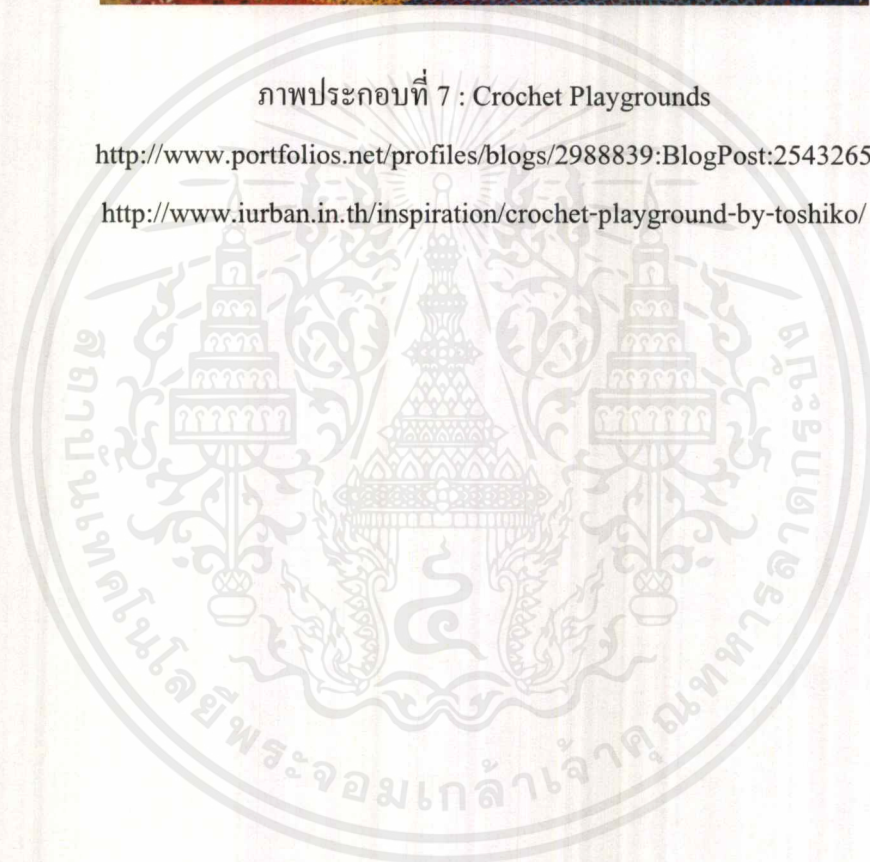
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 7 : Crochet Playgrounds

<http://www.portfolios.net/profiles/blogs/2988839:BlogPost:2543265>

<http://www.iurban.in.th/inspiration/crochet-playground-by-toshiko/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เมตตา สุวรรณศรี

ภาพประกอบที่ 8 : ศิลปิน เมตตา สุวรรณศรี

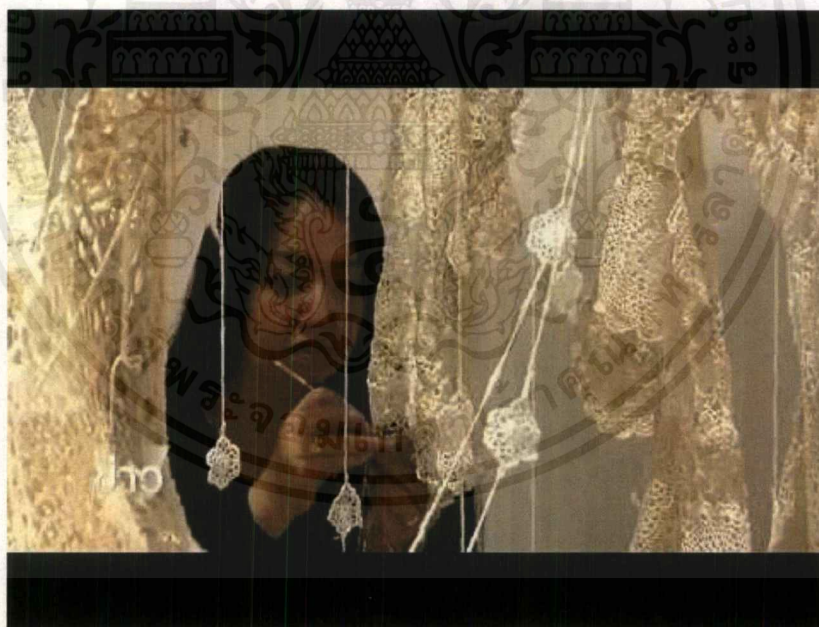
เมตตา สุวรรณศรี ศิลปินที่เป็นอาจารย์ สาขาภาพพิมพ์ และได้ทำผลงานศิลปะด้วยเทคนิคสื่อผสม โดย ผลงาน “ซามอาหารที่หล่นกระจาย” รอบโต๊ะเจ้าข้า คือ ประติมากรรมสื่อประสมที่มีผ้าโครเชต์ เป็นวัสดุหลัก ถักทอจากความรักของแม่ “เมตตา สุวรรณศรี” ที่จำลองช่วงเวลาพร้อมโต๊ะกับดาเต้ ลูกชายเด็กพิเศษที่แสนวุ่นวายแต่เต็มอ้อมด้วยเสียงหัวเราะจากความสุขเป็นศิลปะในชื่อ “เส้นใยแห่งความรักของแม่” รูปทรงบิดเบี้ยวของโต๊ะสีขาวยังมีต้นแบบจากภาพเขียนของลูกรักที่อาจไม่สมจริงแต่สวยงามในสายตาแม่ หัวใจของหัตถกรรมชุดนี้ยังหวังให้ครอบครัวซึ่งมีสมาชิกเป็นเด็กออทิสติก มองหาแง่ความงามในความพิเศษของพวกเขาเหมือนที่เมตตาหยิบมาต่อ ยอด ทำให้คว้าเหรียญเงินสาขาสื่อประสม ศิลปกรรมแห่งชาติประจำปี 2557

ภาพประกอบที่ 9 : เส้นใยแห่งความรักของแม่

<https://www.youtube.com/watch?v=9SfQtbkPFkY>: <http://news.thaipbs.or.th/content/แลโลก>

ศิลปะ-ประติมากรรมจากลายเส้นของลูกชายเด็กพิเศษ

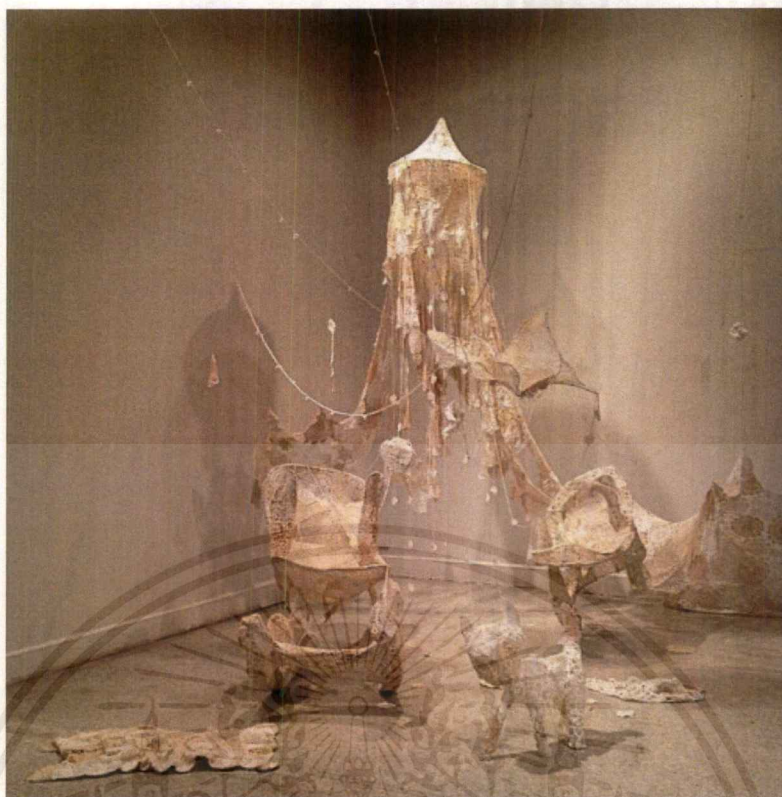

ภาพประกอบที่ 10 : เส้นใยแห่งความรักของแม่

<https://www.youtube.com/watch?v=9SfQtbkPFkY>: <http://news.thaipbs.or.th/content/แลโลก>

ศิลปะ-ประติมากรรมจากลายเส้นของลูกชายเด็กพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 11 : สายใยแห่งความรักของแม่

<http://psgartgallery.tumblr.com/page/6>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดภาพแห่งความสุข ความทรงจำตามความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีในวัยเด็ก การได้กิน ได้เล่น ได้เที่ยว ได้สนุกสนาน การคิด การจินตนาการ ห้วงเวลาที่มันผ่านเข้ามาในชีวิตต่างๆเหล่านั้น แต่เมื่อยิ่งเติบโตมากขึ้นเท่าไร ยิ่งผ่านวัน ผ่านเวลามากเท่าไร ก็เกิดมีความสนใจในสิ่งที่แตกต่างออกไปมากขึ้น การมีวุฒิภาวะหรือภาระหน้าที่ ที่ค่อยๆเพิ่มมากขึ้น ทำให้ห้วงเวลาแห่งความสุข หรือจินตนาการ ความทรงจำเหล่านั้น ในวัยเด็กที่เคยมี ค่อยๆ น้อยลงไปหรือถูกกาลเวลาทำให้เงื้อมเงางลงไปตามกัน นำเสนอผ่านวัตถุทางความทรงจำ มาถ่ายทอดในรูปแบบประติมากรรมการถักไหมพรม โดยมีรูปทรงที่ต่างออกไปจากเดิม คือการค่อยๆ เสื่อมสลายลงไปของวัตถุ เปรียบดั่งการค่อยๆ เสื่อมสลายไปของความทรงจำในวัยเด็กเช่นเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

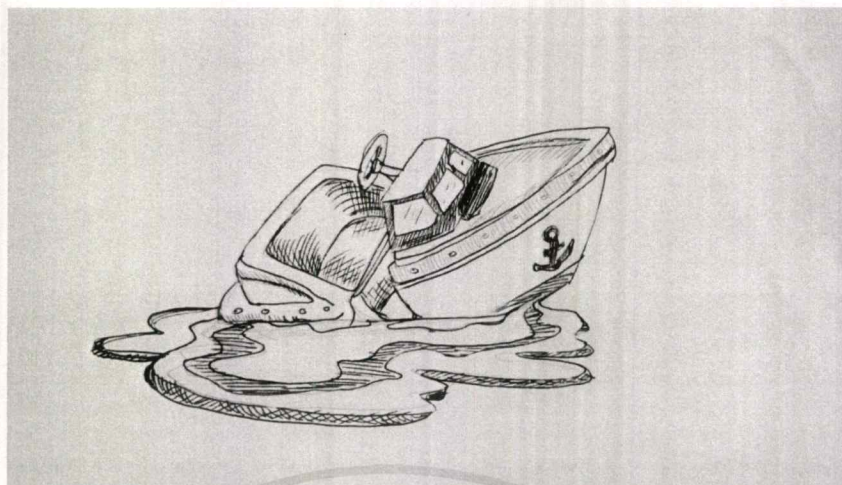
การสร้างสรรค์งานศิลปะทุกๆ ครั้ง สิ่งสำคัญที่ศิลปินควรจะทำให้ความสนใจจดจำและบันทึกไว้เสมอก็คือวิธีการทำงานในแต่ละครั้งที่ปฏิบัติงาน การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการรวบรวมข้อมูลของแหล่งที่มาและต้นแบบ ภาพร่างของงานสร้างสรรค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการทำงานโดยละเอียด เป็นขั้นตอน และกระบวนการสร้างสรรค์เป็นชิ้นงานศิลปะว่ามีวิธีการอย่างไรบ้างกว่าจะออกมาเป็นผลงานที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้นมาเป็นงานประติมากรรมศิลปนิพนธ์ชุดนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

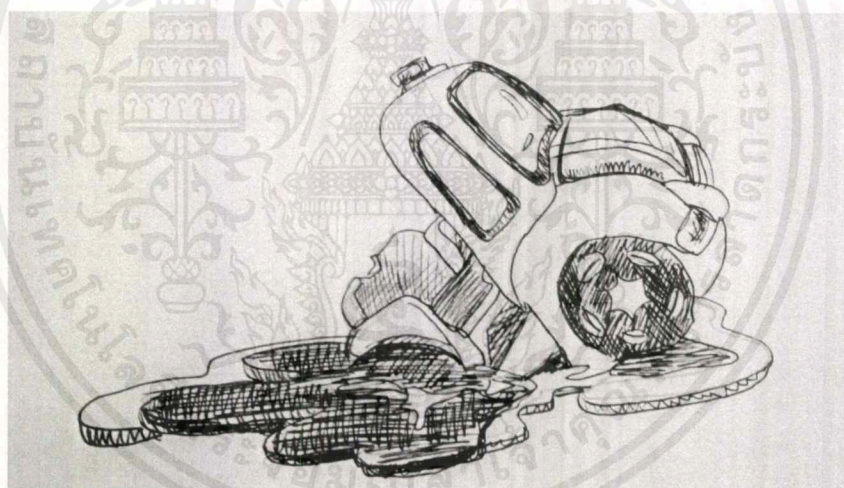
ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 12 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

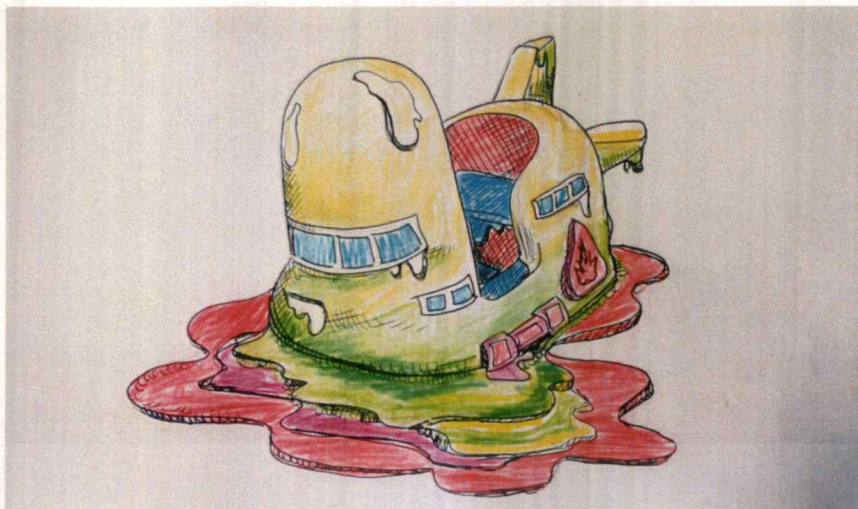

ภาพประกอบที่ 13 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 14 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

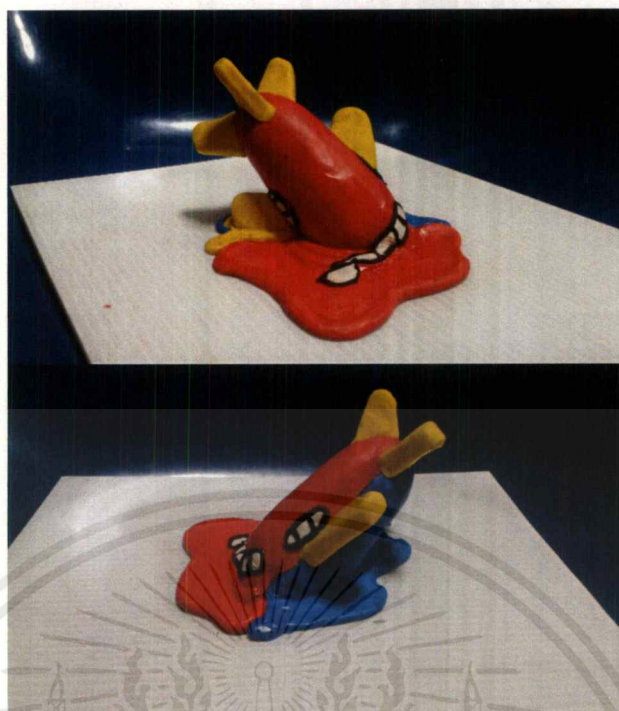

ภาพประกอบที่ 15 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 16 : ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

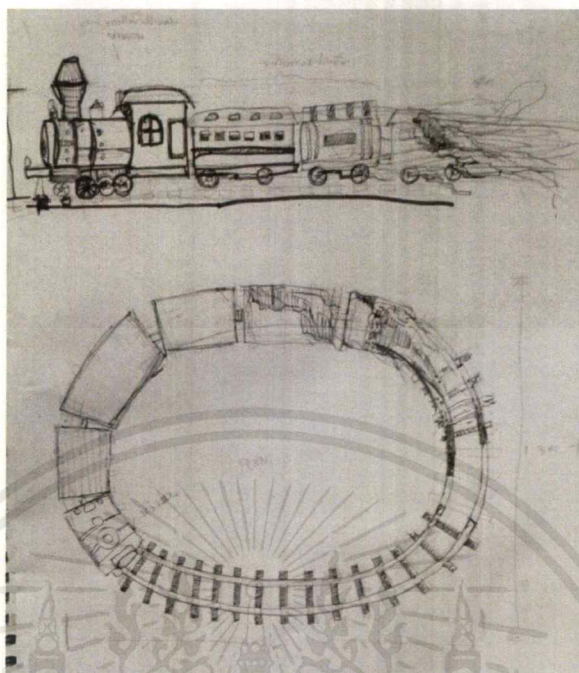
ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

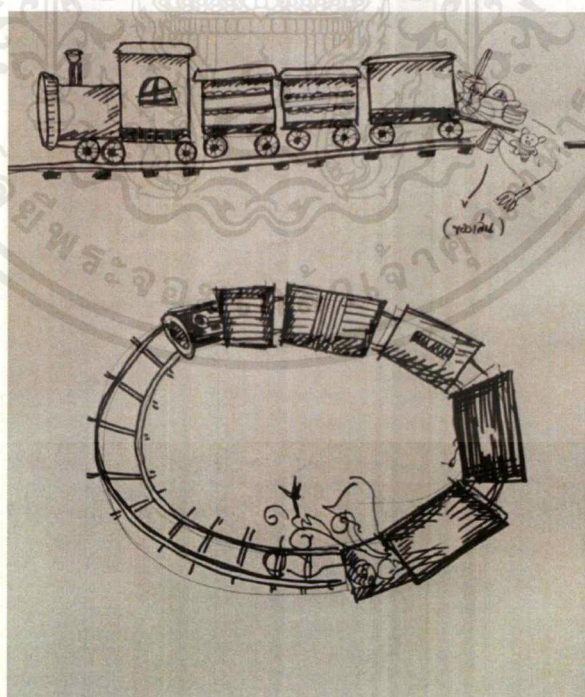
ในภาพร่างชุดที่ 1 นี้ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงเรื่องราวของ ของเล่นในวัยเด็ก ไม่ว่าจะเป็นของเล่นพวกรถบังคับคันเล็ก หรือของเล่นที่มีขนาดใหญ่เช่นเครื่องบินวิทยุบังคับ บอกล่า อารมณ์ความรู้สึกในวัยเด็กที่อยู่ในความทรงจำ และนำเอาภาพความสุขความสนุกในช่วงเวลาเหล่านั้นมาจัดการใหม่ โดยอ้างอิงกับความรู้สึกที่ค่อนข้างห่างไกลกับปัจจุบันลงไปทุกที

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาเป็นต้นแบบในการขยายผลงาน ด้วยในตัวกายภาพของเครื่องบินมีเรื่องราวที่ค่อนข้างเฉพาะ และเครื่องบินจริงๆมีข่าวอุบัติเหตุการตกหรือการสูญเสียบ่อยครั้งในสมัยนี้ จึงนำมาเปรียบเทียบกับเครื่องบินของเล่นในวัยเด็ก ที่เป็นรูปทรงการตกและการละลายสูญเสีรูปทรงไปบางช่วง หมายถึงช่วงเวลาความสุขวัยเด็กก็ค่อยๆ หายไปเช่นเดียวกัน

ภาพร่างชุดที่ 2

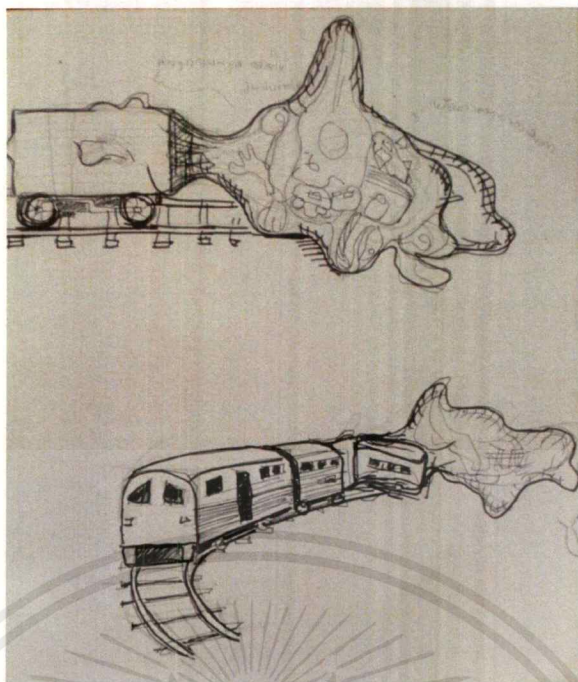

ภาพประกอบที่ 18 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

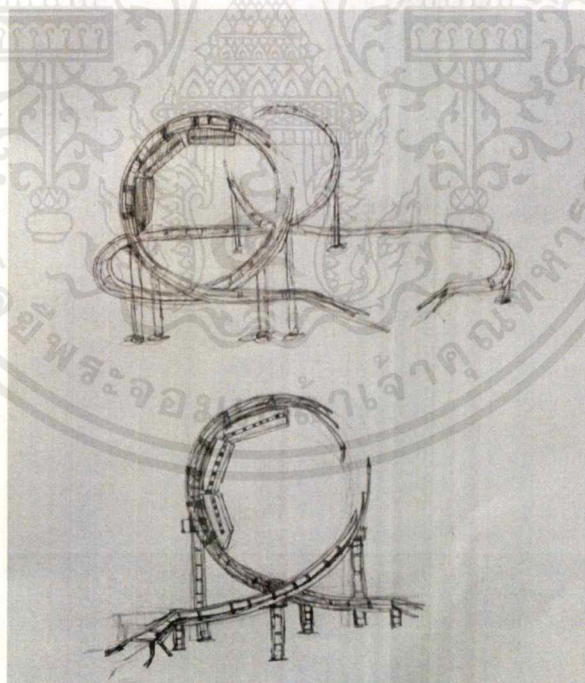

ภาพประกอบที่ 19 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

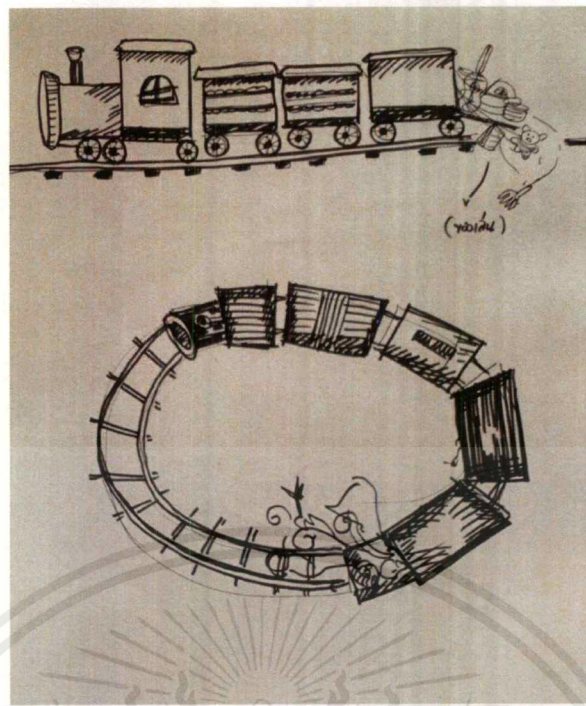

ภาพประกอบที่ 20 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 21 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

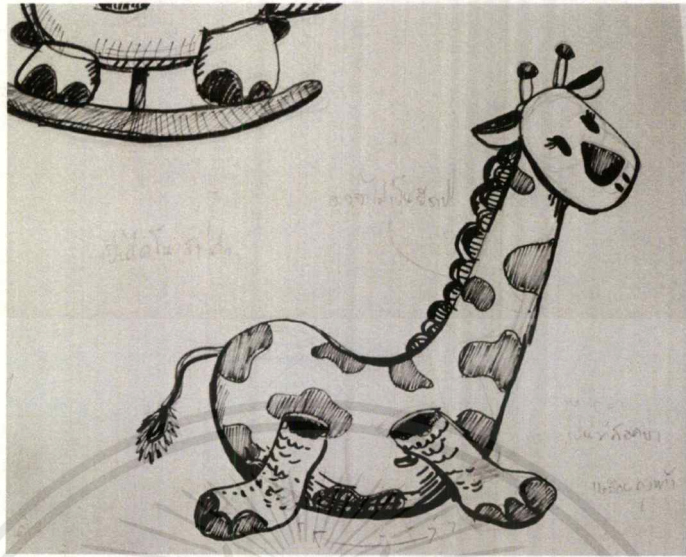
ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างในชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเรื่องราวในช่วงเวลาของชีวิต การเดินทางของความรู้สึก ตั้งแต่ในวัยเด็กจนมาถึงปัจจุบัน ซึ่งแต่ละคนอาจมีช่วงเวลาวัยเด็กที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งบางคนอาจจะลืมไปแล้วด้วยซ้ำว่าตัวเองวัยเด็กนั้นเป็นเช่นไร

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 มาเป็นต้นแบบในการขยายทำผลงานจริง เพราะรถไฟก็หมายถึงการเดินทางอยู่แล้ว และข้าพเจ้าขยายสเกลของเล่นรถไฟขึ้นมาและมีลูกเล่นที่เป็นสเกลของเล่นจริงๆ มาผสมในงานด้วยเพื่อเปรียบเทียบกับความทรงจำหรือการเก็บเกี่ยวความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้าเป็นอย่างไร รถไฟเปรียบเสมือนการเดินทางตลอดชีวิตซึ่งมีโบกี้เป็นช่วงชีวิตหรือประสบการณ์ในแต่ละช่วงวัย

ภาพร่างชุดที่ 3

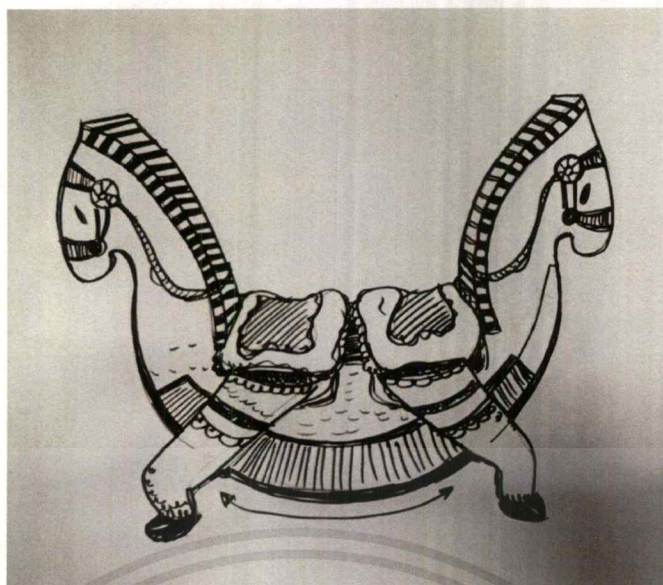

ภาพประกอบที่ 23 : ภาพร่างชิ้นที่ 1

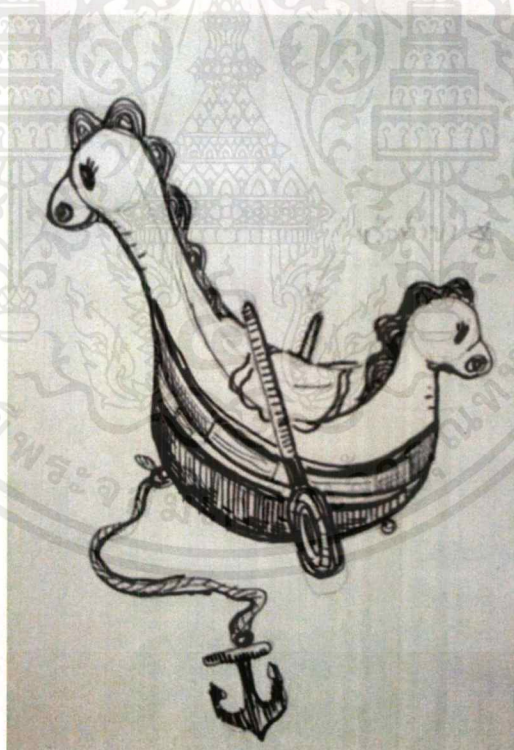

ภาพประกอบที่ 24 : ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

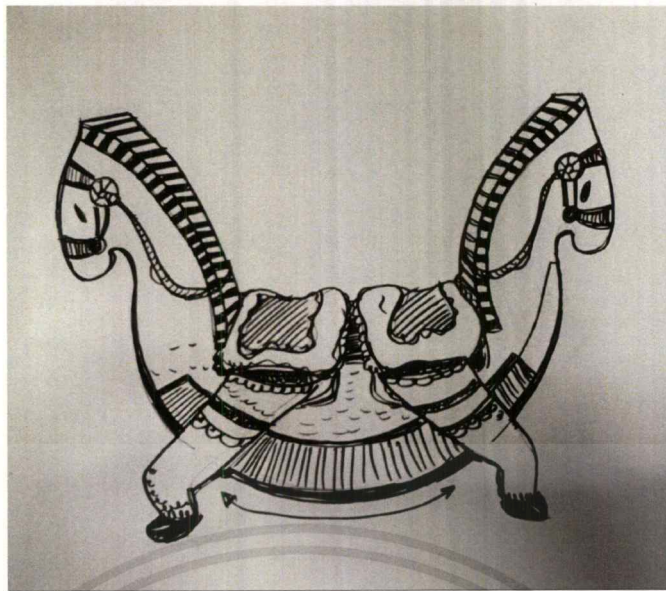

ภาพประกอบที่ 25 : ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 26 : ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างในชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้าได้คิดถึงเครื่องเล่นของเด็ก ที่สามารถขยับหรือเคลื่อนไหวได้ ในขณะที่เล่น หรือสัมผัสไปด้วย ซึ่งข้าพเจ้าต้องการทำตัวชิ้นงานในชุดนี้ ให้เป็นวัตถุหรือสิ่งของที่ผู้ชมงานสามารถมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผลงานของข้าพเจ้าด้วย

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 มาเป็นต้นแบบในการขยายทำผลงานจริง เพราะด้วยความที่เป็นม้าโยกซึ่งสื่อถึงความเป็นเด็กอยู่แล้วในเวลาที่เล่น และในภาพร่างได้ทำเป็นสองตัวมาติดกัน เพื่อที่ว่ามีความพิเศษคือม้าโยกสามารถที่จะเล่นได้สองคน เมื่อโยกก็เหมือนจะผลัดกัน โยกเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ทั้งกับตัวงานของข้าพเจ้าเองและกับผู้ที่เล่นอยู่ด้วยกัน

3.2 กระบวนการสร้างสรรค์

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านประติมากรรม ด้วยกรรมวิธีการถัก การพันไหมพรมมากเป็นสร้างรูปทรงหลักของงาน ในขั้นตอนและวิธีการทำงาน ดังต่อไปนี้

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์มีดังนี้

โฟมแผ่นขนาดต่างๆ

กาวประสานโฟม ยูรีเทน

เหล็กเส้นขนาด 2 หุน , เหล็กท่อน

ตู้เชื่อมเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าสีต่างๆ

อุปกรณ์การเย็บ เข็ม , ด้าย , กรรไกร

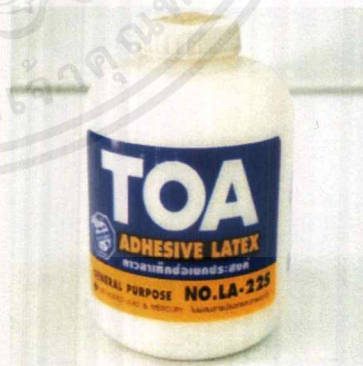
เข็มควก (สำหรับถัก)

ไหมพรมสีต่างๆ

ปากกาเคมี

กาวลาเท็กซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

1. จากภาพร่างในแต่ละชั้น ข้าพเจ้าได้นำมาขยายเป็นผลงานจริง ด้วยวิธีการขยายขนาดโดยใช้วิธีการแกะและเหลาโฟมตามแบบที่ร่างในชั้นที่ 1 และใช้เหล็กเส้นทำโครงสร้างตามรูปแบบภาพร่าง คัดเหล็กและเชื่อมเหล็กในชั้นที่ 2 และ 3 เสร็จเรียบร้อยแล้ว ทาสีกันสนิมโดยจะเลือกใช้สีรองพื้นสีขาว เพื่อให้เป็นสีมาตรฐานที่จะทำขั้นต่อไป

ภาพประกอบที่ 38 : โครงสร้างโฟม (2558)

ภาพประกอบที่ 39 : โครงสร้างเหล็ก (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กำหนดโทนสีและตำแหน่งของการวางพื้นที่สีตัวชิ้นงาน ตัดผ้าสีพื้นต่างๆ เย็บหุ้มโครงตามที่กำหนดไว้

ภาพประกอบที่ 40 : การวางโทนสี (2558)

3. เลือกสีไหมพรมและเฉดในการถักได้สี หรือการตัดสี ตามที่วางผ้าไว้ ดูในส่วนของชิ้นงานว่าควรถักแบบไหน ถักแน่นถี่ หรือบางที่ถักแบบหลวมๆ ยืดๆ

ภาพประกอบที่ 41 : การถักไหมพรม (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 42 : การถักไหมพรม (2558)

4. เมื่อถักเสร็จแล้ว ในส่วนของช่วงล่างที่เป็นการเรียงไหมพรมให้มีลักษณะเป็นเส้นยาวๆ ต้องกำหนดสีและพื้นที่ให้สอดคล้องกับไหมพรมที่ถักแล้วในช่วงบน เมื่อแบ่งเรียบร้อยแล้วก็ใช้กาวทาที่ผ้าและค่อยๆ เรียงไหมพรมไปมาจนกว่าจะเต็ม และรอนจนกว่ากาวจะแห้งสนิททั้งหมดค่อยนำมาวางประกอบกับชิ้นงานส่วนอื่นๆ

ภาพประกอบที่ 43 : การเรียงไหมพรม (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ในหัวข้อกาลครั้งหนึ่งแห่งความสุข เป็นการนำเสนอ ภาพวัตถุหรือภาพความประทับใจในความทรงจำของตัวข้าพเจ้า เรื่องราวของชีวิตในวัยเด็กที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน นั่นคือช่วงเวลาที่ย้ายบ้านจะบอกเล่าผ่านมุมมองในปัจจุบัน ซึ่งจะพูดถึง เรื่องราวความรู้สึกในช่วงเวลาต่างๆ โดยมุ่งเน้นที่จะแสดงออกให้เป็นผลงานที่ดูแล้วเกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวา สดใส สนุกสนาน เพื่อสะท้อนให้ผู้รับชมหววนรำลึกถึงความทรงจำดีๆ ที่มีอยู่ในจิตใจ ในรูปแบบผลงานประติมากรรมเทคนิคการถักไหมพรม ทั้งหมด 3 ชิ้น มีขนาดแตกต่างกันออกไปซึ่งสามารถวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ไว้ได้ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

“ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพ ที่ศิลปินจะนำมาประกอบเข้าให้เป็นรูปทรง สื่อความหมาย ตามแนวเรื่อง หรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกันหรือจัดระเบียบ หรือการ ประสานเข้ากันของทัศนธาตุจึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่จะ ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันเป็นสิ่งใหม่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้คือกฎเกณฑ์ของเอกภาพ”

(ชลุด นิมเสมอ, องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช. 2541)

การวิเคราะห์ทัศนธาตุคือการวิเคราะห์ในส่วนของ เส้น สี น้ำหนัก รูปทรง พื้นผิว พื้นที่ว่าง ที่มีอยู่ในงาน รูปแบบของการสร้างสรรค์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทางศิลปะเพื่อใช้เป็นสื่อในการ ถ่ายทอดแนวความคิด อารมณ์ความรู้สึกและสาระต่างๆ ออกมาตามจุดเป้าหมายที่ศิลปินต้องการ ประกอบไปด้วย

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

ครอบครัวของข้าพเจ้ามีพี่น้องด้วยกันทั้งหมดสามคนซึ่งเป็นผู้หญิงทั้งหมด โดยที่ข้าพเจ้านั้น เป็นน้องคนเล็ก วัยเด็กในความทรงจำของข้าพเจ้านั้นเป็นช่วงเวลาแสนมีความสุขและอบอุ่นที่สุด เพราะเราได้อยู่กันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาทั้งพี่น้องและพ่อกับแม่ แต่เมื่อวันเวลาค่อยๆดำเนินผ่าน เข้ามา เวลาที่ค่อยๆ พลัดพรากความสุขเหล่านั้นออกไปทุกที จากที่เคยอยู่พร้อมหน้าพร้อมตา ก็เริ่ม มีเหตุให้ต้องแยกย้ายไปทำหน้าที่ของตัวเอง หรือแม้กระทั่งพ่อของข้าพเจ้าที่จากไป และเวลาๆ ก็ ล่วงเลยผ่านมาแล้วนับเป็นสิบๆ ปี ซึ่งทุกวันนี้ข้าพเจ้าเองก็ยังคงคิดถึงช่วงเวลาที่มีความสุขเหล่านั้น

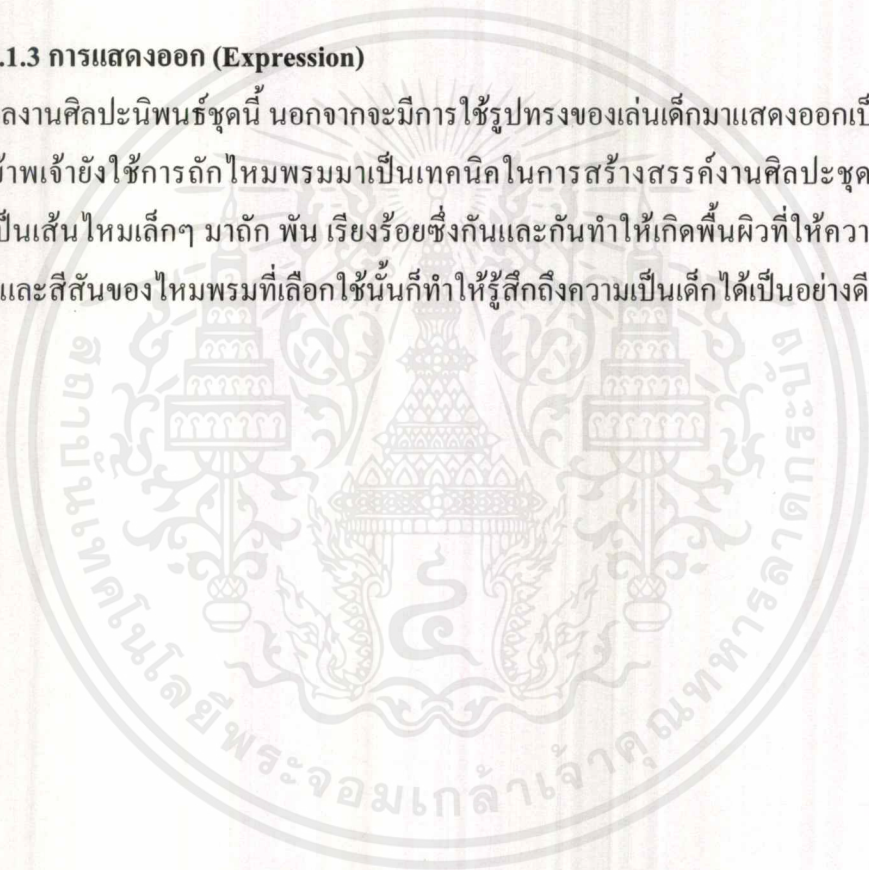
อยู่ตลอดเสมอมา ข้าพเจ้าจึงเกิดความคิดที่จะนำเอาความรู้สึกที่มีความสุขเหล่านั้นมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

4.1.2 เนื้อหา (Content)

ข้าพเจ้าได้นำเอาวัตถุหรือสิ่งของที่มีคุณค่าทางความทรงจำของข้าพเจ้าในวัยเด็กมาใช้เป็นตัวแทนของการนำเสนอเรื่องราวทั้งหมด ของเล่นของใช้ที่เคยมี หรือเคยอยากได้อะไรในวัยเด็ก มาสื่อถึงช่วงเวลาอันดีงาม ความบริสุทธิ์ ความน่ารักสดใส ไร้เดียงสา รวมไปถึงความสุขกับการได้อยู่กับบุคคลรอบๆ ข้างในช่วงเวลาต่างๆ ล้วนแล้วแต่มีค่าคู่ควรแก่การจดจำทั้งสิ้น

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ นอกจากจะมีการใช้รูปทรงของเล่นเด็กมาแสดงออกเป็นรูปทรงหลักแล้ว ข้าพเจ้ายังใช้การถักไหมพรมมาเป็นเทคนิคในการสร้างสรรค์งานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้า ความเป็นเส้นไหมเล็กๆ มาถัก พับ เรียงร้อยซึ่งกันและกันทำให้เกิดพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกนุ่มนวลอบอุ่น และสีสันของไหมพรมที่เลือกใช้นั้นก็ทำให้รู้สึกถึงความเป็นเด็กได้เป็นอย่างดี

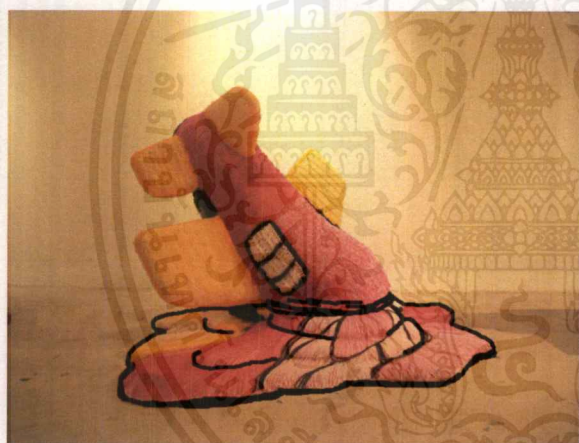

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Lines)

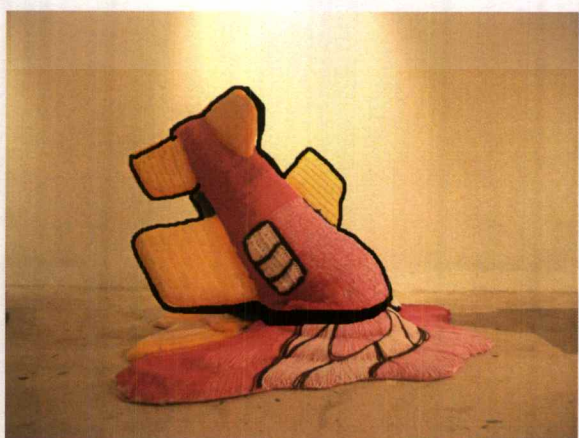

ก. เส้นแนวตั้งทแยง ให้ความรู้สึกถึงความ
ความเป็นวัตถุ ไม่มั่นคงแข็งแรง

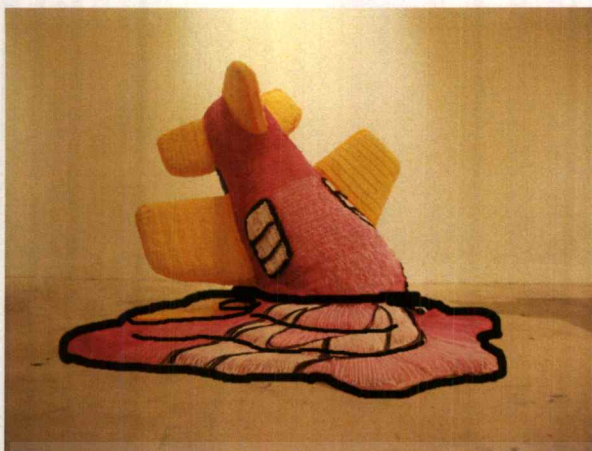
ข. เส้นโค้งเป็นคลื่น ราบกับพื้นให้
ความรู้สึกนุ่มนวล ถิ่นไหล

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

ก. รูปที่ที่ใช้มาจากของเล่นเด็ก คือ
เครื่องบินของเล่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

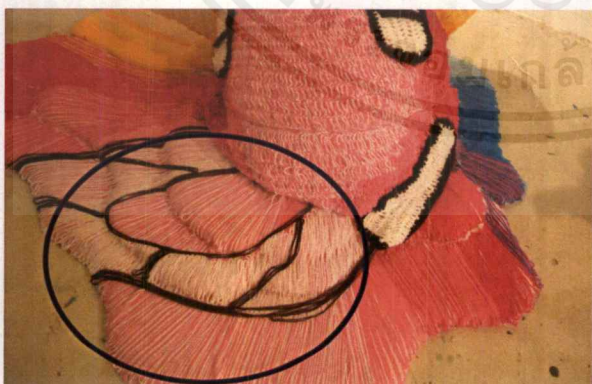

- ข. การตัดทอนรูปทรงหลักคือ ใน ส่วนหัวของเครื่องบิน สลาย รูปทรงไปเป็นอีกรูปแบบ

ผลงานชิ้นที่ 1 พื้นผิว (Textures)

- ก. พื้นผิวที่ได้จากการถักเส้น ไหมพรม ให้ความเป็นพื้นผิว ที่ ละเอียดดี แน่น และเป็นมวล

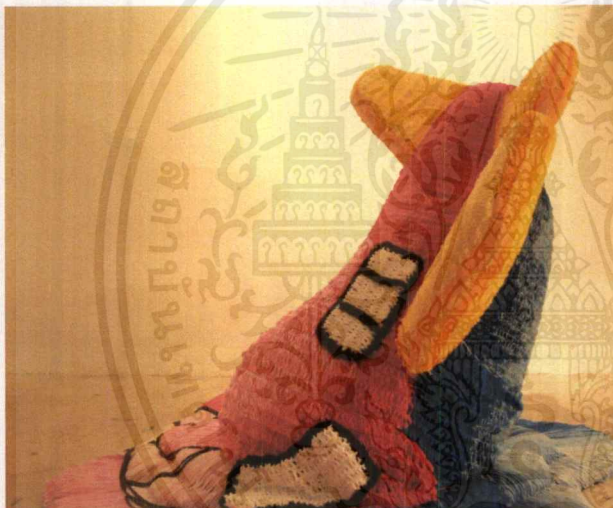

- ข. พื้นผิวที่ได้จากการเรียงไหมพรม แตกต่างจากการถัก ทำให้เกิด ความขัดแย้งของพื้นผิว

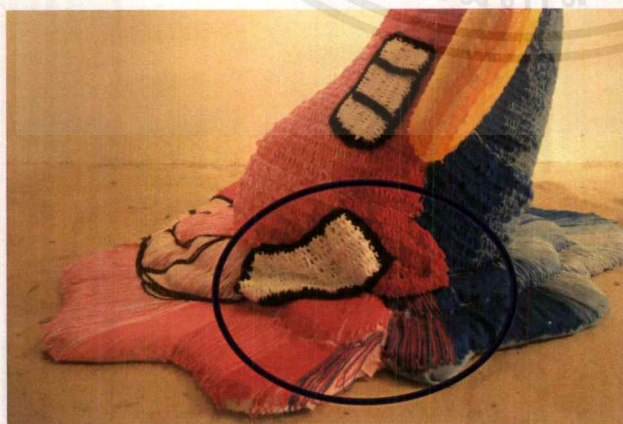
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Color)

ก. เลือกใช้โทนสีหลักโดยรวม เน้นความสดใส โทนมแม่สี แดง เหลืองและน้ำเงิน ซึ่งเป็น สีที่ง่ายต่อการจดจำของเด็ก

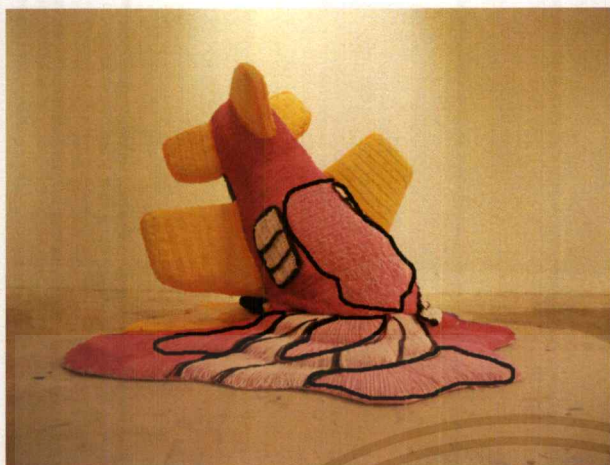

ข. เลือกใช้ไหมพรมตามค่าน้ำหนักสีอ่อน กลาง เข้ม และ แทรกสีอ่อนในการฉีกสีเข้ม เพื่อค่อยๆ ไล่น้ำหนักของสี

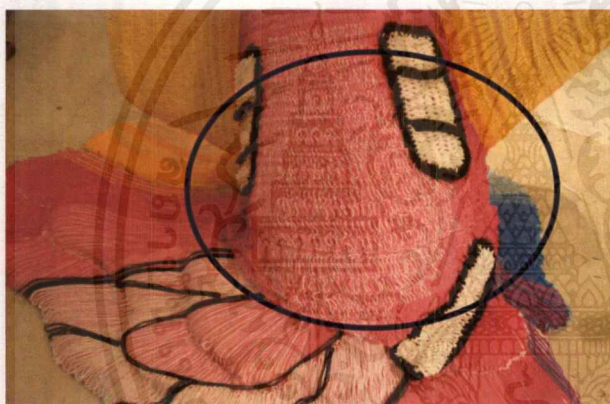

ค. การแทรกสีของพื้นที่ในบริเวณใกล้เคียง เพื่อเป็นการ เจือค่าสีให้ดูกลมกลืนไม่แบ่ง แยกกันจนเกินไป

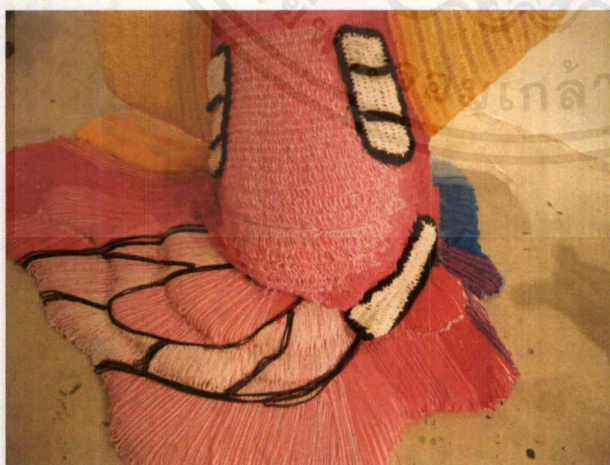
ผลงานชิ้นที่ 1 น้าหนัก (Volume)

ก. เลือกใช้ไหมพรมสีขาวยเป็นตัวแทนสีกลางความค่าน้าหนักที่สว่างของทั้งสามสี (แดง เหลือง น้าเงิน)

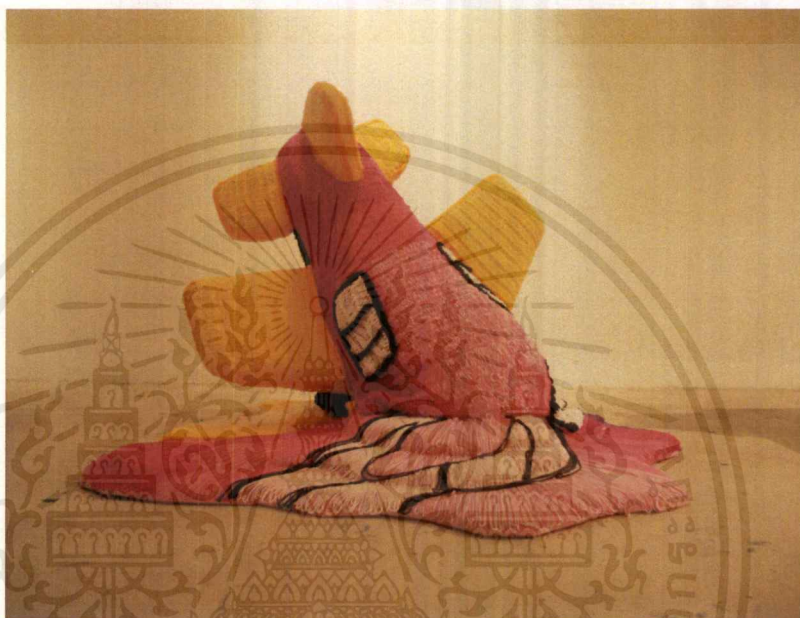
ข. ในการถักไหมพรมใช้สีอ่อนแทรกในสีเข้มเพื่อไล่ค่าน้าหนักและทำให้เกินมวลปริมาตรลงตา

ค. เทคนิคที่แตกต่างทำให้เกิดค่าน้าหนักที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

การสร้างผลงานศิลปะ เป็นการถ่ายทอดการแสดงออก ซึ่งจะถ่ายทอดการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความงาม ผลงานที่สร้างขึ้น ประกอบไปด้วย รูปทรงที่ใช้แทนค่าทางความคิดและเนื้อหาที่ทำให้เกิดองค์ประกอบ รูปทรงของผลงานเป็นสื่อที่จะสามารถอธิบายความคิดเพื่อของผลงานเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

ภาพประกอบที่ 56 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 1

4.2.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของข้าพเจ้า มีความกลมกลืนทางการใช้เส้นที่ทับซ้อนคือการถักไหมพรมและเส้นที่เป็นไหมพรมเส้นยาวๆเรียงกัน เพื่อสร้างพื้นที่ให้เกิดความแตกต่างกันด้วยการใช้เส้นจำนวนมากมาสร้างจังหวะ สีที่ควบโทนกันอย่างเด่นชัดและการไล่ค่าน้ำหนักสีในสีพื้นที่หลักแต่ละสี

4.2.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายในผลงานชิ้นที่ 1 ทั้งรูปทรงที่แตกต่างกันแต่นำมาอยู่รวมกันได้ และเทคนิคที่ใช้ไหมพรมที่ต่างกัน คือการถักโครเชต์และการจัดวางเรียงไหมพรม การแทรกสีของสีคู่ตรงข้ามในบางช่วงของงาน น้ำหนักเข้มอ่อนกันไปตามรูปทรง

4.2.3 ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าได้สร้างงานนี้ให้มีฐานด้านล่างมีขนาดกว้างและตัวลำของเครื่องบินอยู่ในลักษณะตั้งขึ้น และเอียงในมุมที่พอดี เมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกันโดยอาศัยจังหวะและองค์ประกอบแล้วจะทำให้เกิดความสมดุลตามมา

4.2.4 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้านั้น มีรูปทรงหลักคือรูปทรงเครื่องบิน และรูปทรงรองคือพื้นที่บริเวณส่วนล่างตัวเครื่องบินที่เป็นรูปทรงของการละลาย ด้วยรูปทรงที่มีความต่างกันก็ทำให้สัดส่วนลงตัว และในส่วนของารสีแบ่งพื้นที่เป็นสามสีหลักในขนาดที่ใกล้เคียงกันเช่นกัน

4.2.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

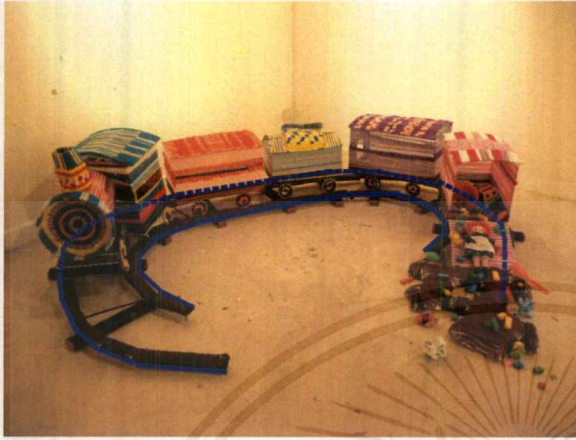
ความเป็นเด่นของงานข้าพเจ้ามีอยู่สองส่วน คือ เส้นนำหนักของการถักที่ให้ความรู้สึกหนาแน่นความเป็นมวลรูปทรงที่ชัดเจน แต่เส้นนำหนักของการเรียงไหมพรมซึ่งให้ความรู้สึกถึงการสลายรูปทรงของรูปทรงหลัก ทำให้มีความแตกต่างแต่ละตัวในเทคนิค

4.2.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ความเคลื่อนไหวผลงานของข้าพเจ้าได้แสดงออกมาในด้าน ทิศทางของการถักไหมพรม ซึ่งแตกต่างกับทิศทางของการเรียงไหมพรมที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหว ให้ความรู้สึกถึงการจมหรือการค่อยๆละลาย สลายรูปทรงไปในที่สุด

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 เส้น (Lines)

ก. เส้นของรางรถไฟเป็นเส้นที่ควบคุมทิศทางการวางตู้โบกี้ของขบวนรถไฟ เป็นเส้นนำสายตา

ข. เส้นตรงประกอบกันเป็นรูปทรงกล่องสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

ก. รถไฟของเล่นเด็ก ขยายขนาดเพื่อเน้นย้ำรูปทรงให้เด่นชัดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. รูปทรงของ ของเล่นเด็กชนิดต่างๆ

ผลงานชิ้นที่ 2 พื้นผิว (Textures)

ก. การถักไหมพรมในแพทเทิร์นต่างๆ
ตามรูปทรงของ โครงเหล็ก

ข. การพันไหมพรมกับ โครงสร้าง
เหล็กตามแนวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. พื้นผิวชนิดต่างๆ ของวัสดุที่ทำของเล่นเด็ก

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Color)

ก. สีของการถักไหมพรม แบบสลับสีกัน ใช้สีตัดกันมีสีสันทึบสดใส

ข. สีจากการพันไหมพรมกับโครงสร้าง มีลักษณะเป็นเส้นสีเรียงยาวกัน และมีสีเหลืองปนกันในช่วง

ค. สีเส้นจากของเล่นชนิดต่างๆ

ผลงานชิ้นที่ 2 น้้าหนัก (Volume)

ก. น้้าหนักระหว่างไหมพรมที่ถัก
กับไหมพรมที่พัน

ข. น้้าหนักของตัวขบวนรถไฟ
แตกต่างกับส่วนท้ายของขบวน
ที่มีของเล่นและรูปทรงที่
เปลี่ยนไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ส่วนต่างๆ ภายในงานตามหลักขององค์ประกอบศิลป์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านต่างๆ และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

ภาพประกอบที่ 69 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 2

4.3.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ในความกลมกลืนของผลงานชิ้นนี้ คือมีความกลมกลืนในการใช้เส้นที่ทับซ้อนกันของการถักไหมพรม และเส้นยาวๆที่เป็นเส้นของการพันเรียงไหมพรมกับโครสร้าง ไหมพรมสีตัดสดใสที่สลับกันไปมาทำให้เกิดความกลมกลืนโดยรวมของผลงาน

4.3.2 ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของผลงานชิ้นที่ 2 นี้ คือได้มีการเปรียบเทียบขนาด ของรถไฟที่เป็นตัวงานหลัก ซึ่งเป็นรถไฟของเล่นในขนาดที่ใหญ่กว่าปกติหรือถูกขยายขึ้นมานั้น กับของเล่นของเด็กในช่วงท้ายขบวนที่เป็นของเล่นจริงๆ หลากหลายขนาดและหลากหลายชนิดทำให้

4.3.3 ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลของผลงานชิ้นนี้คือการที่งานมีทิศทางหรือเส้นนำสายตาโดยการใช้อ่างรถไฟเป็นตัวกำหนดรูปทรงหรือองค์ประกอบโดยหลักๆของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 สัดส่วน (Proportion)

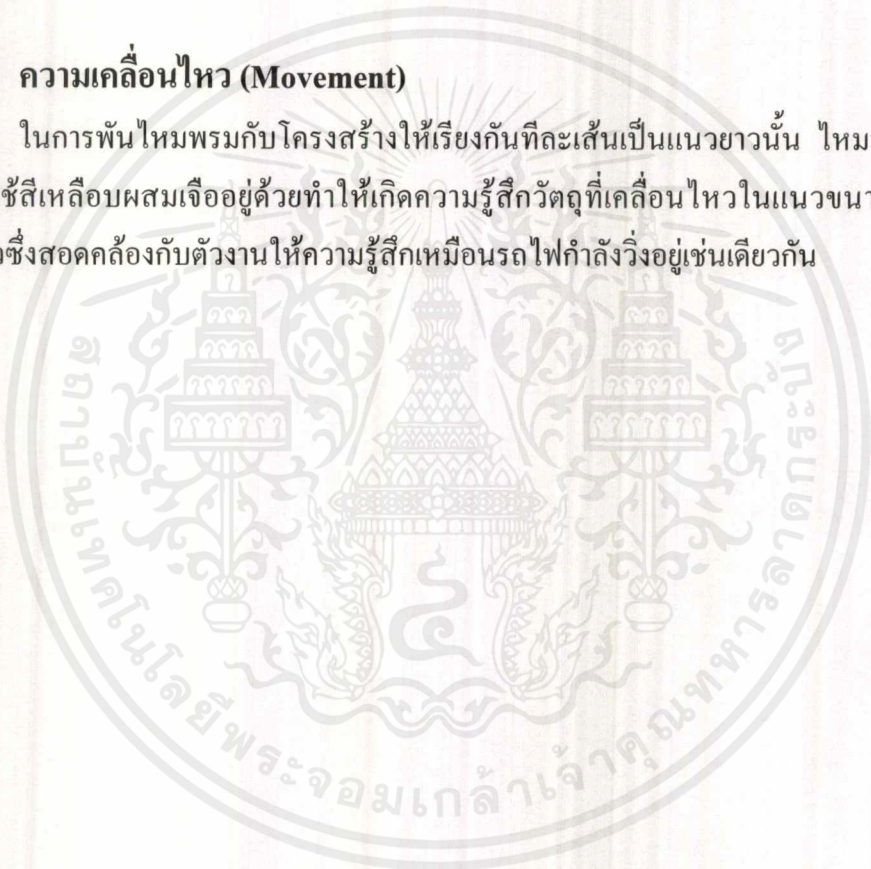
การขยายรถไฟของเล่นเด็กให้มีขนาดและสัดส่วนให้ใหญ่กว่าเดิมเพื่อนำรูปทรงขึ้นมา และในส่วนของช่วงทำขบวนซึ่งมีของเล่นจริงๆ ชนิดต่างๆ เข้าไปปะปนอยู่ในผลงานด้วย

4.3.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

การหยิบยกนำเอาวัสดุสำเร็จรูปคือของเล่นเด็กซึ่งมีพื้นผิว รูปทรง ในขยายและชนิดต่างๆ มาใช้ร่วมในงานทำให้เกิดเป็นหนึ่งในรายละเอียดที่น่าสนใจ มีความแตกต่างของผลงานที่อยู่ร่วมกันได้ดี

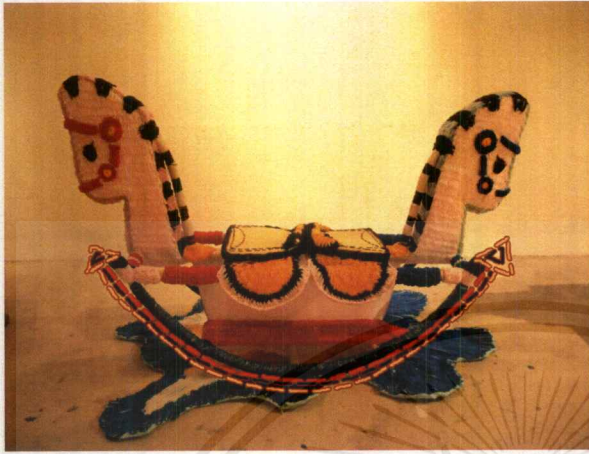
4.3.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ในการพันไหมพรมกับโครงสร้างให้เรียงกันทีละเส้นเป็นแนวยาวนาน ไหมพรมบางช่วงที่มีการใช้สีเหลืองผสมเจืออยู่ด้วยทำให้เกิดความรู้สึกวัตถุที่เคลื่อนไหวในแนวนานกับพื้นอย่างรวดเร็วซึ่งสอดคล้องกับตัวงานให้ความรู้สึกเหมือนรถไฟกำลังวิ่งอยู่เช่นเดียวกัน

4.4 วิเคราะห์ทัศนธาตุผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 เส้น (Lines)

ก. เส้นโค้งครึ่งวงกลม ซึ่งเป็นส่วนที่รับน้ำหนักทั้งหมดของผลงาน

ข. เส้นตรงรับน้ำหนักในส่วนของผู้ที่นั่งเล่น ส่วนกลางของผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

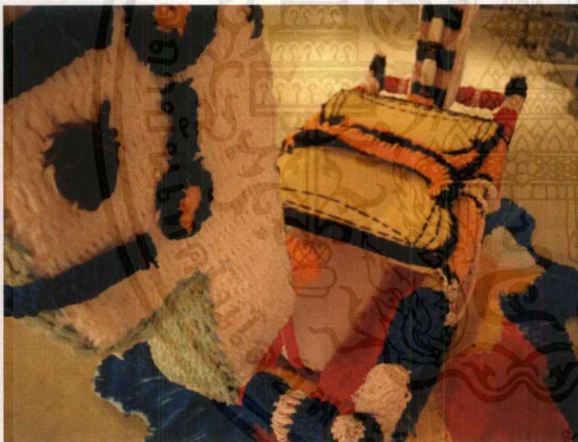
ก. รูปทรงของม้าโยกเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ม้าโยกเด็กสองตัวมารวมกัน
โดยหันหลังออกจากกัน

ผลงานชิ้นที่ 3 พื้นผิว (Textures)

ก. พื้นผิวที่ได้จากการถักไหมพรม

ข. การเรียงไหมพรมในส่วนของพื้น
วางงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. การเย็บปักไหมพรมกับผ้า

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Color)

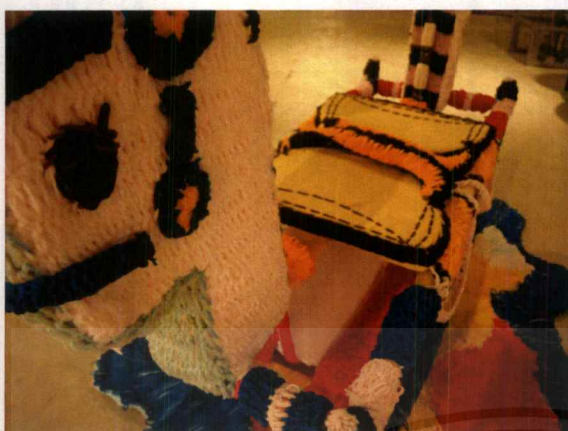
ก. สีหลักโดยรวมของผลงานคือแม่สีแดง เหลือง น้ำเงิน เป็นสีที่ง่ายต่อการจดจำของเด็ก หรือเป็นสีที่เด็กรับรู้เป็นสีแรกๆ

ข. สีขาวและสีน้ำตาลเข้ม ใช้คลุมโทนสีทั้งหมดของผลงานไม่ให้ฉูดฉาดรุนแรงเกินไป ทำให้งานดูเป็นสีที่สดใสแบบเด็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3 น้้าหนัก (Volume)

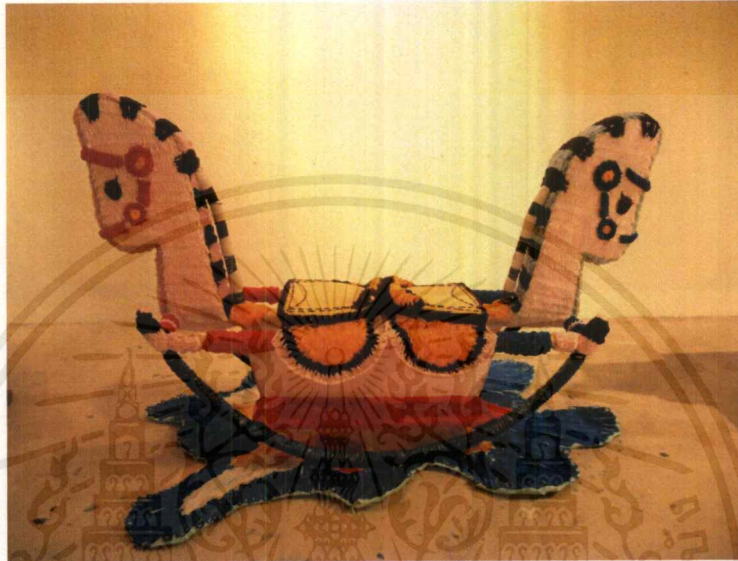
ก. ความถี่ แน่น ของการถักไหมพรม และลวดลายการถักต่างๆ

ข. น้้าหนักของการเรียงไหมพรม และ การปักไหมพรมกับผ้าเรียบๆ

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ส่วนต่างๆ ภายในงานตามหลักขององค์ประกอบศิลป์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านต่างๆ และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าต่อไป

ภาพประกอบที่ 81 : วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ผลงานชิ้นที่ 3

4.4.1 ความกลมกลืน (Harmony)

ด้วยเทคนิคการใช้ไหมพรมที่หลากหลาย และการที่ใช้รูปทรงของม้าโยกสองตัวมาประสานรวมกันทำให้มีความกลมกลืนที่รูปทรงหลัก และรายละเอียดปลีกย่อยของผลงานโดยภาพรวม

4.4.2 ความหลากหลาย (Variety)

มีความหลากหลายในเทคนิคการใช้ไหมพรมทั้งการถักให้เป็นเส้นเล็กๆ ถักแน่น การเรียงไหมพรม และการปักไหมพรมลงบนผ้า

4.4.3 ความสมดุล (Balance)

เมื่อเกิดการขยับหรือเคลื่อนไหวโดยการโยกที่ตัวผลงาน จะเกิดแรงเหวี่ยงแบบตุ๊กตาล้มลุกด้วยน้ำหนักของผลงานที่ทำให้ผลงานไม่ล้มและโยกไปมาได้อย่างสมดุล

4.4.4 สัดส่วน (Proportion)

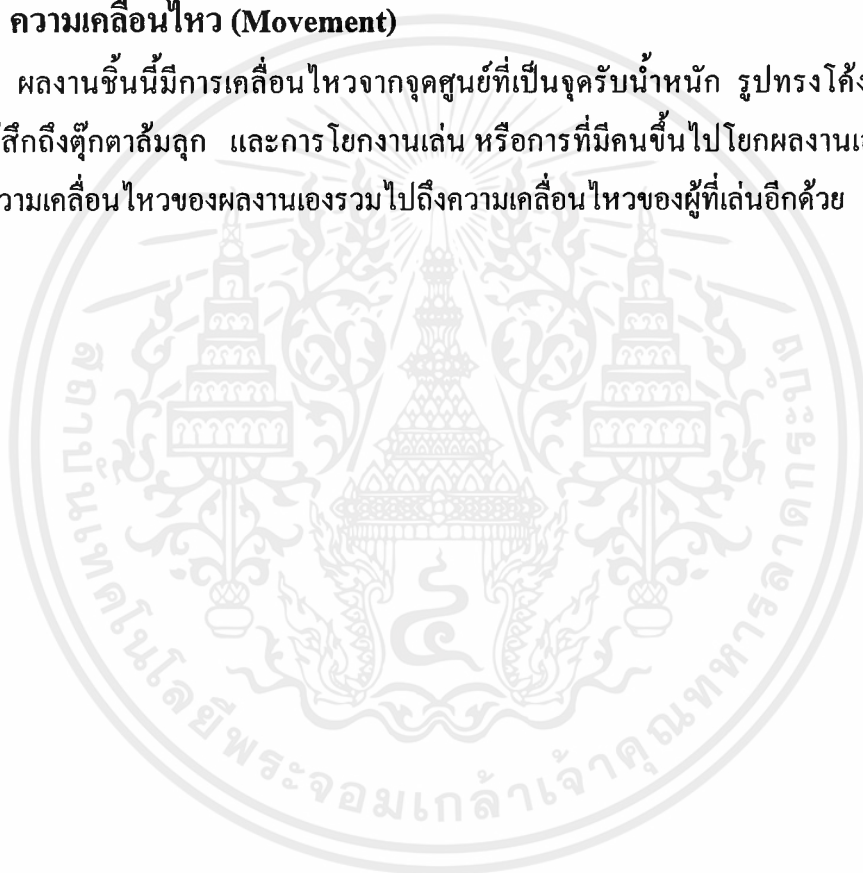
ผลงานชิ้นนี้มีสัดส่วนแบบมีสองด้านเท่าๆ กันเมื่อแบ่งครึ่งกึ่งกลางซ้ายขวาคือหัวม้าทั้งสองหัว และมีจุดศูนย์เพื่อถ่วงน้ำหนักเอาไว้

4.4.5 ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้มีความเป็นเด่นคือผู้รับชมงานสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผลงานได้ด้วยการมาเล่นม้าโยกนี้ถึงสองคน ทำให้ผู้รับชมงานคิดถึงความเป็นเด็กหรือเครื่องเล่นเด็กๆอย่างแท้จริง

4.4.6 ความเคลื่อนไหว (Movement)

ผลงานชิ้นนี้มีการเคลื่อนไหวจากจุดศูนย์ที่เป็นจุดรับน้ำหนัก รูปทรงโค้งครึ่งวงกลมให้ความรู้สึกถึงตุ๊กตาล้มลุก และการโยกงานเล่น หรือการที่มีคนขึ้นไปโยกผลงานเล่นจริงๆ ทำให้สร้างความเคลื่อนไหวของผลงานเองรวมไปถึงความเคลื่อนไหวของผู้ที่เล่นอีกด้วย

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวของความทรงจำในวัยเด็กที่มีสัมพันธภาพและความสุขของการใช้ชีวิตแสดงถึงความสำคัญของช่วงเวลาต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ช่วงเวลาที่ดีบ้างร้ายบ้าง สนุกสนานเฮฮา รวมไปถึงตัวตนที่เปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวไปตลอดตามวัยหรือวุฒิภาวะ ความทรงจำเหล่านั้นก็จะเป็นสิ่งหนึ่งที่อยู่กับตัวของแต่ละบุคคลคอยบอกเล่าสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมา การพบเจอแล้วแต่มีคุณค่าต่อการเกิดมาบนโลก สร้างความผูกพันทางความรู้สึก ผูกพันทางจิตใจกับคนเราทั้งนั้น เนื่องด้วยสิ่งนี้เองข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวของช่วงเวลาในวัยเด็กมาเป็นเรื่องราวที่อยากนำเสนอถึงสิ่งดีๆ ความสดใส ร่าเริง จิตใจ และความคิดที่บริสุทธิ์ ให้หวนนึกถึงความเป็นเด็กของตัวเอง บางคนสุขบางคนทุกข์ ความสุขหรือความทุกข์เหล่านั้นย่อมมีมาปะปนสลับกันไปในช่วงเวลาของชีวิตเสมอๆ

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม โดยอาศัยที่มาจากสิ่งของ ของเล่นเด็ก ของเล่นของตัวข้าพเจ้าเองในความทรงจำ โดยมุ่งเน้นไปที่การแสดงออกของช่วงเวลาที่ดีที่สุด ชีวิตความสนุกสนาน ซึ่งการที่เราเริ่มโตขึ้น เวลาและความทรงจำก็อาจจะค่อยๆ ทับลมไปจึงอยากให้ผลงานของข้าพเจ้าเป็นตัวแทนให้ระลึกถึงความทรงจำในวัยเด็กของแต่ละคน รอยยิ้มเสียงหัวเราะ โดยตระหนักถึงคุณประโยชน์ในการสร้างสรรค์ เพื่อให้ได้เป็นผลงานที่ถึงตัวและฝึกฝนพัฒนาผลงานตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ต่อไป

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ประสบปัญหาในการทำงานมากมาย การขยายภาพร่างที่ยังไม่ค่อยลงตัวดี หรือแม้กระทั่งตัวเทคนิคการถักที่ต้องใช้เวลา เมื่อผลงานมีขนาดใหญ่ก็ต้องเพิ่มเวลาขึ้นไปด้วยเช่นกัน เลยทำให้งานดำเนินไปอย่างค่อนข้างช้า

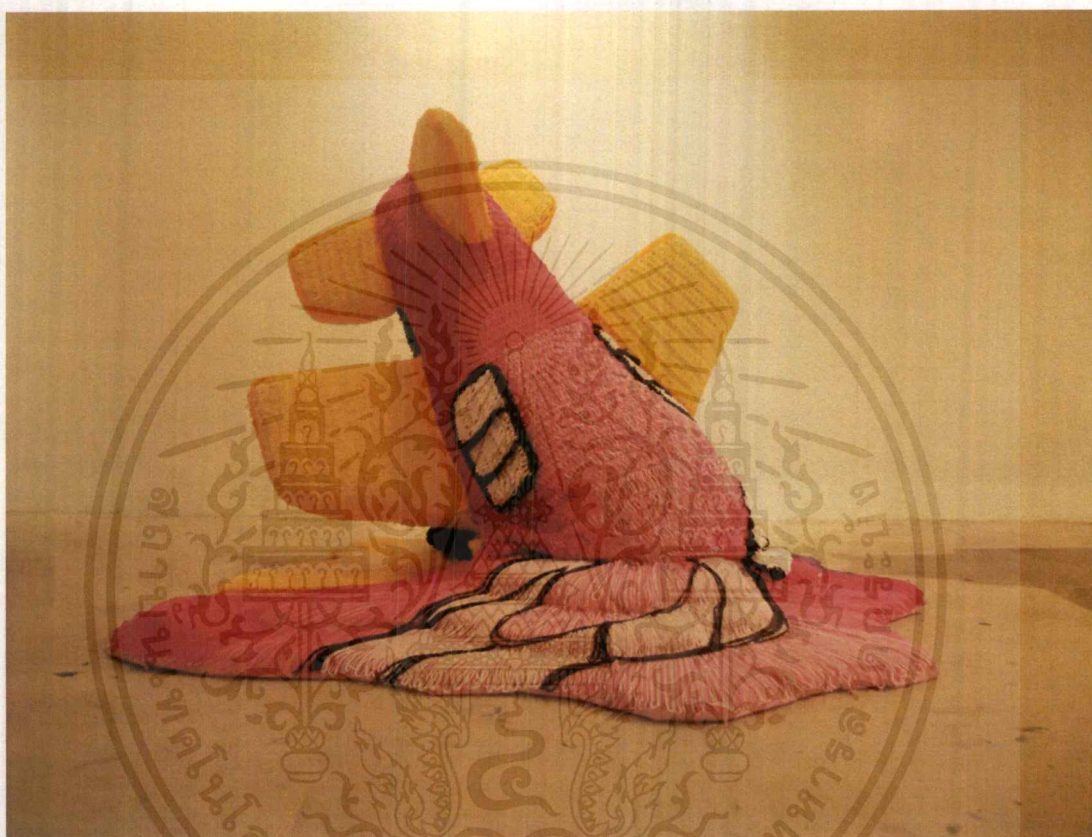
เอกสารอ้างอิง

- มานพ สุวรรณปิณฑะ,บทความจากสูจิบัตร Here and Here After. กรุงเทพฯ,2553:1
- ชลุค นิ่มเสมอ,องค์ประกอบศิลป์.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช.2541
- ณัฐารีย์ ศิริวิวัฒน์ (2553).ผลของการกระทำที่สอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่เกี่ยวข้องกับบท และระยะเวลาในการเก็บจำ ต่อความจำเหตุการณ์ที่มีบทเป็นพื้นฐานของเด็กอายุ 6-8 ปี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. Alba, J. W., & Hasher, L. (1983). Is memory schematic?.Psychological Bulletin, 93, 203-231. doi: 10.1037/0033-2909.93.2.203.
- Baddaley, A. D. (1999). Essentials of human memory.Hove: Psychology Press. Bartlett, F. C. (1932). Remembering: A study in experimental and social psychology. Cambridge: Cambridge University Press. Dewhurst, S. A., Holmes, S. J., &Swannell, E. R. (2008). : <http://www.novabizz.com/NovaAce/Intelligence/nature-of-memory.htm#ixzz3b8bMZdRF>
- Niig iurban. (19 mar 2012).สนามเด็กเล่นจากไหมพรม ที่ได้จากการถักโครเชต์. <http://www.iurban.in.th/inspiration/crochet-playground-by-toshiko/> (วันที่สืบค้นข้อมูล:18 มกราคม 2558)
- Thai PBS News. (13 ก.ย. 2557) ประติมากรรมจากลายเส้นของลูกชายเด็กพิเศษ <https://www.youtube.com/watch?v=9SfQtbkPFkY>: <http://news.thaipbs.or.th/content/11และ> โลกศิลปะ-ประติมากรรมจากลายเส้นของลูกชายเด็กพิเศษ (วันที่สืบค้นข้อมูล: 19 มีนาคม 2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน กาลครั้งหนึ่งแห่งห้วงความสุข หมายเลข 1,2558

เทคนิค ถักไหมพรม

ขนาด 130x150x140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

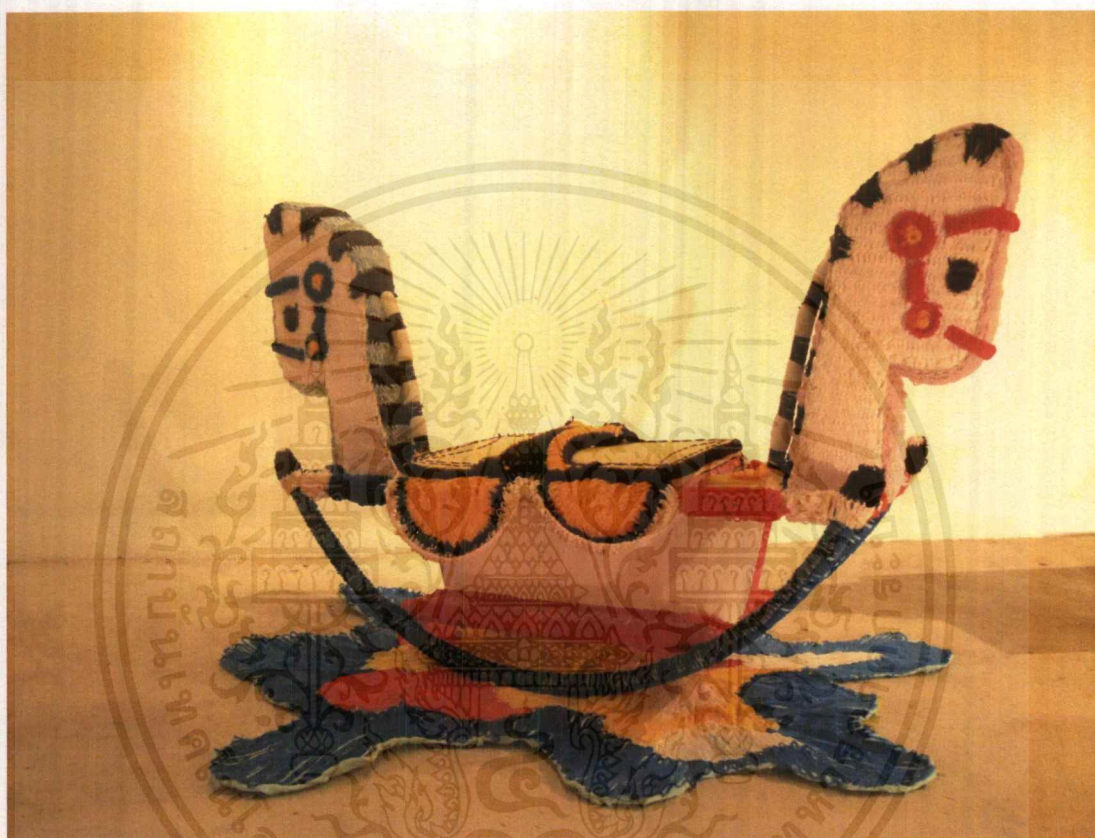

ชื่อผลงาน กาลครั้งหนึ่งแห่งห้วงความสุข หมายเลข 2, 2558

เทคนิค ถักไหมพรม

ขนาด 150x230x70 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน กาลครั้งหนึ่งแห่งห้วงความสุข หมายเลข 3, 2558

เทคนิค ถักไหมพรม

ขนาด 70x110x140 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ-นามสกุล นางสาวพิรนนท์ ช่างเกษม
- วัน เดือน ปีเกิด 21 มิถุนายน 2536 ที่กรุงเทพฯ
- ที่อยู่ 1385 (656/16) หมู่บ้านประเสริฐสุข ซ.7 ถ.อ่อนนุช แขวงลาดกระบัง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 เบอร์โทรศัพท์ 082-5708597
- ประวัติการศึกษา 2550 โรงเรียนมาเรียลัย
2553 วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
2558 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
สาขาประติมากรรม
- ประวัติการแสดงผลงาน
- 2555 นิทรรศการภาพถ่าย PHOTO'S EXHIBITION
- 2555 ร่วมนิทรรศการ UBON WAX FESTIVAL2012 เทศกาลศิลปะเทียนนานาชาติเมืองอุบลฯ
- 2555 รางวัลรองชนะเลิศอันดับหนึ่ง การประกวดเรือประดับไฟฟ้า เทศกาลสีสันแห่งสายน้ำ
มหกรรมลอยกระทง 2555
- 2556 ร่วมแสดงประติมากรรม "VINTAGE WINTER"